Прывітаньне дэлегатам 10-га Усебеларускага!

ПАД СЬЦЯГАМ ЛЕНІНА УПЕРАД ДА НОВЫХ ПЕРАМОГ!

ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 3 (1272) | ПАНЯДЗЕЛАК, 5-га студзеня 1931 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:

1 месяц	30 кап.
3 месяцы	90 „
6 месяцаў	1 р. 80 „
1 год	3 р. 30 „

АДРАС РЭДАКЦЫІ: Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25, сэкратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ: Комсамольская 25, тэлеф. № 903.

ГОД ВЫДАНЬНЯ X.

Кошт асобнага №—2 кап.

М ПАЛЯКОЎ

Да X зьезду ЛКСМБ

Сёньня адчыняецца X зьезд ЛКСМБ. Зьезд павінен падагуліць, амаль што за 3-х гадовы пэрыод, прароблену комсамолам Беларусі работу ў справе змаганьня за ажыцьцяўленьне генэральнай лініі комуністычнай партыі на ўсіх вучастках соцыялістычнага будаўніцтва. З часу свайго IX-га зьезду комсамол Беларусі прайшоў адказьнейшы па сваей гістарычнай значнасьці шлях. У краіне адбыліся карэнныя экономічныя і соцыяльныя зрухі. Рабочая кляса, пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі, пасьлядоўна ажыцьцяўляючы задачы індустрыялізацыі краіны, дабілася велізарнейшых рашаючых посьпехаў у соцыялістычным будаўніцтве. Забясьпечан паварот асноўных мас сялянства на шлях колектывізацыі і ажыцьцяўляецца задача ліквідацыі кулацтва як клясы на аснове суцэльнай колектывізацыі. Зараз мы ўступілі ў пэрыод соцыялізму.

Усе гэтыя посьпехі асягнуты ў непрымірымай барацьбе з клясавым ворагам і яго агентурай з правым опортунізмам—галоўнай небясьпекай на даным этапе, з „левымі“ загібамі, з усякімі манэўраваньнямі опортуністых.

Клясавыя ворагі гастрылі і гостраць нажы, каб патапіць у крыві краіну пролетарскай дыктатуры. Дзейнасьць „Прампартыі“, СВУ на Украіне, групы беларускіх контррэволюцыйных нацыянал-дэмократаў — найяскравейшыя прыклады гэтых намаганьняў. А ёе іх дзейнасьць разьбілася аб моцную сьцяну соцыялістычнай будоўлі, аб магутны нябачны ўздым творчага энтузіязму і актыўнасьці рабочае клясы і асноўных мас сялянства, а ў тым ліку і ўсёй працоўнай моладзі.

Напярэдадні X зьезду ЛКСМБ і IX УсеЛКСМ правыя опортуністыя ў комсамоле актывізавалі сваю варожую дзейнасьць. Мы зьяўляліся сьведкамі вылазак опортуністых тыпу Мінаева, Бутырына, Целешава і інш. Прапагандуючы тэорыю аб „крызісе“ ў комсамоле і актыве, яны спрабавалі атакаваць лінію партыі ў пытаньнях саюзнага руху. Гэтай права-опортуністычнай хлусьні на комсамол, ЛКСМБ цалкам даў руйнуючы адпор аб чым сьведчаць прайшоўшыя гарадзкія і раённыя конфэрэнцыі комсамолу.

Лепшым адказам опортуністым усіх масьцей служаць тыя посьпехі, якіх дасягнуў комсамол у непрымірымай барацьбе за генэральную лінію партыі, у барацьбе з правым ухілам як галоўнай небясьпекай на даным этапе, з рэшткам контррэволюцыйнага троцкізму—„левымі“ загібамі.

ЛКСМБ, як адзін з атрадаў УсеЛКСМ, у асноўным дабіўся ў справе павароту тварам да гаспадарчага будаўніцтва. Задачы выкананьня пяцігодкі у 4 гады (барацьба за выкананьне і перавыкананьне промфінпляну і г. д.) ляглі ў аснову дзейнасьці комсамольскіх організацый. Комсамол паказаў сапраўдныя ўзоры бальшавіцкай работы, зьявіўся ініцыятарам ажыцьцяўленьня ленінскай ідэі соцыялістычнага спаборніцтва, пераводу яго ў вышэйшыя формы: скразныя ўдарныя брыгады, сустрэчны промфінплян, вытворчыя комуны і г. д. Мы зараз маем пачаткі стварэньня па нава-опэрацыйных груп. Соц. спаборніцтвам ахоплена 84 проц. комсамольцаў на вытворчасьці.

Комсамол аказаў вялікую дапамогу партыі і гаспадарчым органам у справе ліквідацыі „вузкіх месц“ на паасобных вучастках соцыялістычнага будаўніцтва шляхам правядзеньня мобілізацыі комсамольцаў і іншымі мерапрыемствамі. Мобілізавана каля 15 тысяч чалавек.

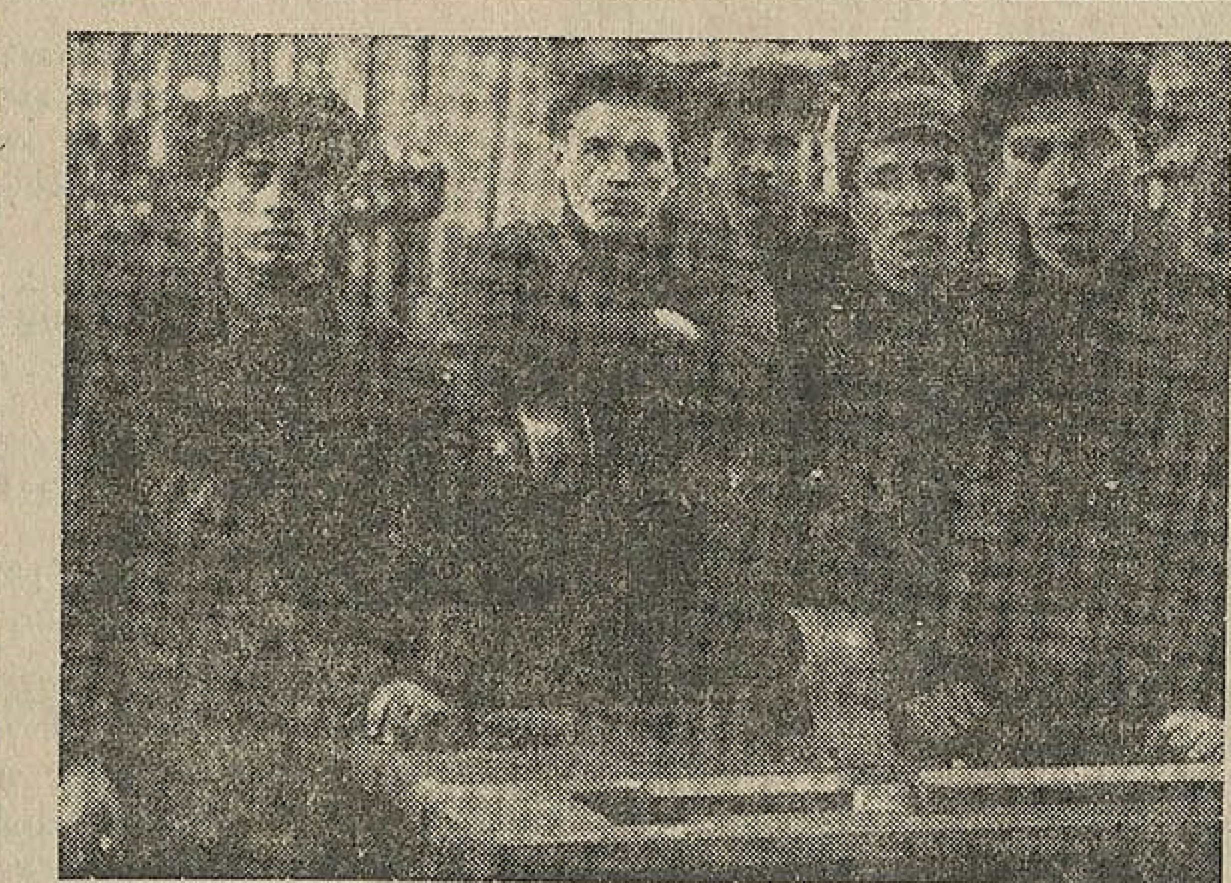
Але-ж, ня гледзячы на гэта, на паасобных вучастках работы саюзу, як-то ў галіне пляновага капітальнага будаўніцтва, работы чыгункі, тарфяных працаўнікоў і г. д., мы маем яшчэ адставаньне ў тэмпах работы ад узрастаючых тэмпаў соцыялістычнага будаўніцтва.

Па ўдзелу ў соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі мы павінны адзначыць, што пасьля праведзенага ЦК УсеЛКСМ агляду Беларускай організацыі ў 1929 годзе, які паказаў, што ЛКСМБ да таго часу слаба ўдзельнічаў у колектывізацыі сельскай гаспадаркі, што гаспадарчая дзейнасьць вясковых ячэек ішла па лініі ўмацаваньня індывідуальных гаспадарак, то зараз становішча зьмянілася. Комсамол Беларусі, маючы ў паасобных сваіх зьвеньнях у час вясновай сяўбы шэраг фактаў перагібаў і асобныя памылкі з-бо у ЦК ЛКСМБ, якія пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б і ўсёй партыі пабальшавіцку выпраўляліся, падыходзіць к X зьезду ЛКСМБ, давёўшы сваю адданасьць партыі ў барацьбе за яе генэральную лінію з рознага роду опортунізмам, аказаўшы вялікую дапамогу партыі па колектывізацыі сельскай гаспадаркі, па правядзеньню асеньняй гаспадарчай кампаніі.

Але-ж разам з гэтым, трэба констатаваць, што, ня гледзячы на ўзросшую гаспадарча-палітычную ролю комсамолу вёскі, усё-ж мы маем слабы паварот вясковых організацый да ўзрастаючых тэмпаў соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі.

Асабліва недапушчальна кепская работа вясковага комсамолу па ўнутрыгаспадарчаму ўмацаваньню колгасу, работа па спэцыялізацыі сельскай гаспадаркі ў галіне жывёлагадоўлі, сьвінаводзтва, тэхнічных культур, мэліорацыі і г. д. Пры няначным паляпшаньні работы сярод батрацтва і беднаты ўсё-ж і ў гэтым напрамку вясковы комсамол працуе нездавальняюча.

Зьезд зьбіраецца ў надзвычайна адказьнейшы пэрыод, калі мы ўступілі ў трэці рашаючы год пяцігодкі. Ад зьезду патрабуецца, выкрываючы шляхам разгортваньня бальшавіцкай крытыкі і самакрытыкі недахопы ў рабоце ЛКСМБ у цэлым і абагуліўшы вопыт, намеціць асноўныя вехі далейшай практычнай работы організацыі па выкананьню задач 3-га, рашаючага году пяцігодкі. Замацаваўшы дасягнутыя посьпехі, комсамольскія організацыі павінны ўзяць яшчэ больш баявыя тэмпы ў рабоце, якія-б забясьпечылі выкананьне задач праз пошняга году пяцігодкі, задач разгорнутага наступу соцыялізму па ўсім фронце. Узьнятае на вышэйшую ступень соцыялістычнае спаборніцтва павінна служыць асноўным мэтадам разгортваньня і ўзьняцьця тэмпаў дзейнасьці ЛКСМБ у напрамку плянаваньня, аўладаньня тэхнічнымі ведамі, выхадзтвам і г. д. Комсамол, як і дагэтуль, павінен быць баявым атрадам рабочае клясы.

Пляната-опэрацыйная брыгада імя X зьезду ЛКСМБ у зборачным цэху зав. „Энэргія“

У рабоце вясковага комсамолу неабходна дабіцца поўнага павароту тварам да соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі, павышэньня ролі ў гаспадарчым жыцьці са гасаў і колгасаў, пераносячы ў іх вопыт вытворчасьці, паляпшаньня работы па спэцыялізацыі сельскай гаспадаркі развіцьця жывёлагадоўлі, сьвінаводзтва, тэхкультур, дабіўшыся паляпшаньня работы сярод батрацтва і беднаты, разглядаючы недаацэнку гэтай работы, як самы горшы выгляд правага опортунізму на практыцы.

Разам з павышэньнем ролі і месца комсамолу ў гаспадарчым жыцьці нашай краіны, комсамольскім організацыям трэба зьвярнуць яшчэ большую ўвагу на абаронча-экономічную працу сярод падлеткаў і моладзі. Гэтую працу комсамол ніколі ня ставіў і ня ставіць па-за сувязю з ростам экономічнай магутнасьці краіны. Да X зьезду ЛКСМБ мы падыходзім з вялікімі посьпехамі і па лініі абаронча-экономічнай працы. Але ў параўнаньні з нашым агульным экономічным ростам, гэтыя посьпехі ўсім невыстарчальны.

Ня гледзячы на некаторае паляпшаньне ўдзелу ЛКСМБ у нацыянальна культурным будаўніцтве, усё-ж на гэтым вучастку работа комсамолу адстае ад узрастаючых тэмпаў нац. культбудаўніцтва. Трэба на гэтым вучастку дабіцца карэннага пералому, узмацняючы барацьбу з вялікадзяржаўным шовінізмам, як галоўнай небясьпекай, контррэволюцыйным беларускім нацыянал-дэмократызмам і шовінізмамі іншых колераў.

Па-сапраўднаму ажыцьцяўляць шэфства над усеагульным навучаньнем. Неабходна аддаць большую ўвагу рабоце комсамолу ў навучальных установах, узмацніўшы там барацьбу з праявамі варожай ідэолёгіі. Забясьпечыць ажыцьцяўленьне задач політэхнізацыі школ.

Соцыялістычнае будаўніцтва паставіла перад комсамолам ва ўсю шырыню проблему кадраў. Комсамол павінен з усёй пасьлядоўнасьцю працягваць барацьбу за разгортваньне будаўніцтва ФЗВ, за ўнутранае умацаваньне фабзавучаў і замацаваньне іх позыцый; па лініі сельскай гаспадаркі разгортваць будаўніцтва с-вгасвучаў, выцiскаючы гэтымі формамі ЦІП і наносячы руйнуючыя ўдары ўсякім права-опортуністычным тэндэнцыям у пытаньні падрыхтоўкі патрэбных соцыялістычнай прамысловасьці і сельскай гаспадарцы кадраў.

Трэба адзначыць, што ў галіне комуністычнага выхаваньня З-га пакаленьня мы падыходзім да зьезду з нязначнымі посьпехамі. Работа сярод дзяцей будзе разглядацца зьездам, як адно з галоўнейшых пытаньняў яго работы.

Ленінскі комсамол Беларусі прышоў к свайму X зьезду, як ніколі, згуртаваны, пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі яшчэ больш загартаваным у барацьбе з правым ухілам, як галоўнай небясьпекай адрыжкамі контррэволюцыйнага троцкізму, „левымі“ загібамі і бяспрынцыпным права-„лявацкім“ блёкам. ЛКСМБ і надалей, пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі намеціўшы на сваім зьезьдзе асноўныя вехі практычнай дзейнасьці комсамольскіх організацый, па ажыцьцяўленьню чарговых задач соцыялістычнага будаўніцтва і барацьбе з ухіламі ад генэральнай лініі партыі, загартоўваючыся ў барацьбе з клясавымі ворагамі, будзе выхоўваць у комуністычным духу масы працоўнай моладзі і рыхтаваць з сябе надзейную стойкую зьмену партыі.

Юрка Лявонны

ДЗЕСЯТАМУ

Бацькоў
  нядоля
  скрозь крышыла
І слала іх
  на жах,
  на кроў...
З галамі далі—
  гусьцей па жылах,
І асьцярожней
  пільны крок
І комсамолі мільённай
Заўсёды пэўныя сыны—
Цяпер
  другія ловім звоны
І чуем сьпеў
  другой вясны.
Ня можна
  слова даць
  паходам
(Бо ў іх—
  малечамі былі...);
На штурм
  рашаючага году
Цяпер паходам
  мы пайшлі!
Руціна, штамп—
  ня мае рацый;
Не прамаргаем
  „вуз іх месц“!
З трыбуны
  зьездаўскіх авацый
Саюз наш
  выступіць увесь
І шматгалосьсем
  дружнай спайкі
Сальюцца галасы
  ў адзін:
— Зьнішчай
  ва ожую нам накіп
На люстры
  сонечных гадзін!
Разьлівам песеннай паводкі,
Крывёю сэрца,
  пульсам дум,
Скажы:
  — Я крокам пяцігодкі,
Ты чуеш, партыя?—
  Іду!
Ільліч,
  надаць запалу здолеў
На шмат гадоў
  мільёны вольт..
Няхай-жа кокс
  партыйнай волі
Распаліць домну
  нашых воль!
Правер сябе.
  На рыштаваньнях:
Стаіш нязлома?
  Як вятры?...

. . . .

Таварыш зьезд!
  Якое раньне,
Якою моцай
  чагарыць!
... На барыкады
  сьветлай стройкі
Мы панясем,
  як сьцяг,
  з сабой
Нянавісьць
  клясавае бойкі
І клясы
  шчырую любоў!

2—I-31

БУДНІ ЗМАГАНЬНЯ І ПЕРАМОГ

(Ад нашага спэцыяльнага корэспондэнта)

Астрашыцка-Гарадоцкая комсамольская організацыя ўпэўнена і сьмела, пад кіраўніцтвам парт'організацыі раёну, ідзе ўперад разгорнутым фронтам соцыялістычнага наступленьня, фронтам суцэльнай колектывізацыі і ліквідацыі на гэтай базе кулацтва як клясы.

Комсамольская організацыя раёну, у рашучай барацьбе за генэральную лінію партыі, даючы адпор правым і „левым" опортуністым, за час з IX па X зьезд ЛКСМБ, дабілася вялізарных посьпехаў на фронце ўдзелу ў соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі раёну.

За гэтыя два гады, і асабліва за апошні год, комсамольская організацыя раёну зрабіла круты паварот тварам да колгаснага будаўніцтва.

26 | 53

Так, калі ў 1928 годзе ў раёне налічвалася каля 4-х колгасаў, дык да вясны 1930 году мы ўжо мелі 26 колгасаў, якія займалі 24 пр. пасеўнай плошчы раёну.

Колгасы раёну па-ўдарнаму правялі першую бальшавіцкую вясну, уборачную і асеньнюю пасеў-кампаніі. Шэраг колгасаў раёну далёка перавыканалі ўсе тыя пляны, якія былі вызначаны райколгассаюзам.

Ударнае сканчэньне палявых работ і вынікі разьмеркаваньня ўраджаю былі лепшымі агітатарамі за колектывізацыю. Менавіта пасьля праведзеных на сходах аднаасобнікаў справаздач колгасаў аб выніках сваёй работы пачаўся масавы прыліў у старыя колгасы і організацыя новых.

З часу ўборкі і асеньняй сяўбы па 1 студзеня 1931 г. колькасьць колгасаў раёну падвоілася, г. зн. вырасла з 26 да 53. Гэтыя колгасы аб'ядноўваюць 40 проц. бядняцка-батрацкіх двароў і 43 проц. зямельнай плошчы раёну.

Увесь соцыялістычны сэктар раёну, разам з саўгасамі, займае 50 проц. зямельнай плошчы.

Шэраг сельсаветаў—напярэдадні суцэльнай колектывізацыі. Так, напрыклад, Беларуцкі сельсавет колектывізаваны на 70 проц. двароў, Астрашыцка-Гарадоцкі—42 проц.

На апошнім месцы па колектывізацыі ідзе Шапялёўскі сельсавет, у якім колектывізавана—19 проц.

Паказчыкі павароту

Комсамольскія ячэйкі, пад кіраўніцтвам партыйнай організацыі, праводзілі сходы аднаасобнікаў працоўнай моладзі раёну па пытаньнях колектывізацыі.

І ў выніку, толькі за апошні час, па ініцыятыве комсамольскіх ячэек былі організаваны 5 колгасаў з 170 гаспадарак.

Комсамольская організацыя раёну выконала лёзунг бюро ЦК УсеЛКСМ аб 100 проц. уступленьні комсамольцаў у колгасы. Усе 255 комсамольцаў вясковых ячэек знаходзяцца ў колгасах.

Большасьць комсамольскіх ячэек актыўна ўдзельнічала ва ўнутраным замацаваньні колгасаў.

Пачынаючы вясеньняй і канчаючы асеньняй пасеўнай кампаніямі ў колгасах працавала 15 ударных брыгад. Брыгады былі організаваны па ініцыятыве комсамольскіх ячэек і налічвалі больш 200 маладых і старых колгасьнікаў.

12 комсамольцаў зьяўляюцца членамі праўленьняў колгасаў, адзін з іх старшыня колгасу.

Яскравы прыклад удзелу комсамольскай ячэйкі ва ўнутраным жыцьці колгасу падаюць ячэйкі колгасу „Прогрэс", „Новы Шлях" і „Бальшавік". Гэтыя колгасы, дзякуючы ўдарніцтву і соцспаборніцтву, разгорнутым па ініцыятыве комсамольскіх ячэек, першыя ў раёне справіліся з тымі задачамі, якія сталі перад імі.

У колгасе „Прогрэс" прыбыткоўвасьць серадняцкіх колгасных гаспадарак—у два разы большая, чым аднаасобнікаў, а бядняцкіх—у тры-чатыры разы.

Вынікі разьмеркаваньня ўраджаю ў колгасе „Прогрэс" выклікалі масавы прыліў. К пачатку вясеньняй пасеўкампаніі 1930 г. колгас меў 27 гаспадарак, а зараз мае 46.

Другой бальшавіцкай—сустрэчныя пляны

Амаль усе комсамольскія ячэйкі ўключыліся ў абгаварэньне гадовых плянаў работ у сваіх колгасах на 1931 год.

Комсамольская ячэйка і праўленьне колгасу „Прогрэс" высунулі сустрэчны плян па вясеньняй сяўбе 1931 г., павялічыўшы плян райколгассаюзу на 63 гэктары, гэта значыць замест 368 гэктараў колгас узяў на сябе абавязак засеяць 431 га

Шэраг ячэек пачаў ачыстку насеньня, збор попелу і рамонт інвэнтара, каб па-ударнаму сустрэць другую бальшавіцкую вясну.

80 чалавек комсамольцаў-колгасьнікаў мобілізуюцца на розныя курсы, па падрыхтоўцы кадраў для колгасаў.

Уся падрыхтоўчая работа да другой бальшавіцкай вясны ўвязваецца з колектывізацыяй раёну з такім разьлікам, каб да вясны 66 проц. бядняцка-серадняцкіх гаспадарак раёну сялі колектыўна.

Ініцыятывай комсамольскіх ячэек організаваны 32 чырвоныя абозы, якія здалі 500 тон хлеба.

Раён за лепшае правядзеньне хлебазагатовак атрымаў 2000 рублёў прэміі. З гэтай сумы 16 комсамольцаў прэміяваны вопраткай і абуткам.

Але трэба адзначыць, што ў галіне ільна-загатовак плян далёка ня выканаы. Насеньня загатоўлена—61 проц., ільна-валакна—12 процантаў.

„Пяцігодкай—у чатыры гады" б'ём інтэрвэнтаў

Плян рэалізацыі пазыкі „Пяцігодка—у чатыры гады", які быў вызначан у 45000 рублёў, выканалі на 50930 рблёў. Па ініцыятыве комсамольскіх ячэек пазыка рэалізавана на 9665 рублёў, што складае каля 24 проц. усяго раённага пляну. Узята для дадатковай рэалізацыі облігацый пазыкі на суму 2700 рублёў.

У адказ шкоднікам і інтэрвэнтам і іх саюзьнікам беларускім нацдэмам—організацыя сабрала 1314 рублёў на ўмацаваньне абароназдольнасьці нашай краіны.

Вялікую работу ячэйкі правялі па лініі культэстафэты. Працуюць 96 лікпунктаў, на якіх займаецца 3090 няпісьменных і малапісьменных, 30 чалавек комсамольцаў мобілізаваны на ліквідацыю няпісьменнасьці.

Організацыя вырасла на 44 проц.

За час падрыхтоўкі да зьезду комсамольская організацыя вырасла на 44 проц.

Прынята ў шэрагі ЛКСМБ 109 чалавек, з якіх 25 дзяўчат. Па соцыяльнаму становішчу—4 сельгасрабочых, 33 батракі-колгасьнікі, 40—беднякоў-колгасьнікаў і 29 маламоцных серадняков-колгасьнікаў.

У галіне падрыхтоўкі да справаздачна-перавыбарчай кампаніі сельсаветаў комсамольскія ячэйкі правялі сходы батрацка-бядняцкай моладзі, гутаркі і г. д. Наведваньне справаздачных сходаў па раёне раўнялася 70 проц., а мясцамі—75-80 проц.

Па няпоўным зьвесткам, у сельсаветы абрана 37 комсамольцаў, што складае 15 проц. ад агульнага ліку абраных у члены сельсаветаў. Летась у склад сельсаветаў было абрана толькі 20 комсамольцаў.

Трое з комсамольцаў абраны старшынямі і 5 сэкратарамі сельсаветаў.

15 комсамольцаў—члены прэзыдыумаў сельсаветаў.

Пад кіраўніцтвам партыі—наперад да перамог

Організацыя разам з дасягненьнямі мае і шэраг недахопаў. Усё яшчэ слабы ўдзел комсамольцаў ва ўнутраным замацаваньні колгасаў, развіцьці сьвінагадоўлі і наогул жывёлагадоўлі, як вядучай галіны гаспадаркі нашага раёну.

Але, пад кіраўніцтвам партыі і у рашучай барацьбе з опортуністымі, мы ліквідуем гэтыя недахопы і яшчэ шырэй разгорнем сваю работу, каб выканаць лёзунг нашай партыі—да канца пяцігодкі ў асноўным закончыць колектывізацыю СССР, і, на гэтай базе, ліквідаваць кулацтва як клясу.

Х. Бацьвінік.

м-ка Астрашыцкі-Гарадок
4 студзеня 1931 г.

Аднак сьвіньня яшчэ не ў пашане

Раён зьяўляецца жывёлагадоўчым раёнам.

13 колгасаў зьяўляюцца сьвінаводчымі гаспадарамі. Але трэба сказаць, што комплектаваньне гэтых колгасаў далёка ня выканана. Замест 700 сьвінаматак яны ўкомплектаваны толькі на 520.

Комсамольцы організавалі 6 суботнікаў па прыстасаваньню старых будынкаў пад сьвінарнікі.

У колгасе „Дружба" організавана брыгада комсамольцаў па догляду сьвіней. У саўгасе „Вішнёўка" таксама—6 чалавек комсамольцаў і беспартыйнай моладзі працуюць па догляду сьвіней.

Але трэба адзначыць, што паварот комсамольцаў тварам да сьвінагадоўлі далёка невыстарчальны.

Сустрэчны плян хлебазагатовак перавыканан

Комсамольская організацыя раёну па-баявому выканала лёзунг партыйнай організацыі аб датэрміновым сканчэньні хлебазагатовак.

Першапачатковы плян хлебазагатовак у 1000 тон быў закончан да кастрычнікаўскіх сьвят, г. зн. раней тэрміну.

Пасьля гэтага раён высунуў сустрэчны плян хлебазагатовак і ў выніку—па 1-ае студзеня плян загатовак выканан на 142 проц. На першым месцы па хлебазагатоўках ідзе Прылепскі сельсавет,—170 проц., Астрошыцкі—143 проц. Паперняскі—130 проц., на апошнім месцы—Астрашыцка-Гарадоцкі—106 проц.

Комсамольцы змагаюцца за колгас

Яшчэ вясной г. г, калі па Ветрынскім раёне ўтвараліся колгасы, Нацкі сельсавет у гэтых адносінах плёўся ў хвасьце—на яго тэрыторыі ня было створана ні аднаго колгасу. Комсамольцы сельсавету сталі ў баку ад колектывізацыі.

Праз некаторы час у ячэйцы стварыўся пералом. Ячэйка павярнулася тварам да організацыі колгаснага прыліву. У верасьні месяцы сіламі комсамольскай ячэйкі быў організаваны комсамольскі колгас імя тав. Менжынскага, у які ўступіла 23 чалавекі. Утворана ініцыятыўная група, якая пачала працу па ўцягненьню ў колгас бядняцка-серадняцкіх мас. Ініцыятыўная група, а таксама і ўся ячэйка, праводзілі сходы сялянства.

У выніку—у вёсцы Арэхаўка, якая мяжуецца з Польшчай, у дзень XIII-й гадавіны Кастрычніка організаваўся колгас „Чэкіст", у які ўступіла 20 гаспадарак.

У той жа дзень быў прыняты статут і абрана праўленьне.

Шафрановіч,

Ёсьць добрыя вынікі

Праведзеная работа комсамольскай ячэйкай колгасу „Прогрэс" Паперняскага с-с, Астрашыцка-Гарадоцкага раёну дала добрыя вынікі ў ажыцьцяўленьні маршруту за ўсеабуч. З'організаваны 3 лікпункты, якімі будзе ахоплена ўся няпісьменная маса. Акрамя таго складзены спэцыяльныя брыгады па ліквідацыі няпісьменнасьці жанчын. Трэба адзначыць асабліва актыўную работу комсамолкі Казловай Алесі.

Дасягнутыя посьпехі па гэтай ячэйцы павінны быць замацаваны.

Эпштэйн.

...І па густым павуціньні электраправадоў пацяклі электрычныя токі...

Над днямі навісла трывога. З рахунку часу скідалася касьцяжкі апошніх дзён, дзесяткі лічаных гадзін.

Тэлефонная трубка штабу будаўніцтва ўжо асіпла ад бясконцага конвэеру званкоў. З штабу званілі ў Воршу ў Магілеў. З Віцебску, Дуброўны з Копыся званілі ў штаб. Надрывалася тэлефаністка на комутатарам:—„Арэхі слухаюцы.. Да Арэхі... Віцебск, гаварэце з Энэргастроем".

Па ўсіх лініях ішла праверка правадоў. Лінія перадач, падстанцыі ў далёкіх гарадох і блізкіх мястэчках, колгасы і саўгасы рыхтаваліся да прыёму электраэнэргіі. Дагэтуль бязьдзейныя правады павінны былі панесьці ток на заводы, варштаты...

А ў сэрцы станцыі, у сьветлай машыннай залі, ішла проба частак турбогенэратара, іх узаемадзейнасьці.

Раніца 6-га лістапада. Да канчатковага пуску станцыі заставалася 29 гадзін. Брыгада электраманцёраў і параправодчыкаў прышла яшчэ раней заззыўнога гудка. А 7 гадзіне раніцы, лезьзь золак, калі перад сьвятлом электрычных ліхтароў паволі адступалі туманы і шарэлі далі,—брыгада ўжо працавала.

— Даёш, таварышы, тэмпы! Тэмпы даёш, таварышы!—такі з гад па брыгадзе. Кожны маўклівай сваёй упартасьцю і заўзятасьцю падганяў у рабоце другога. Маладыя ўдарнікі ішлі навыперадкі.

Безьліч вінтоў, складаных частак матораў, насосаў і труб увабраў у сябе турбогенэратар. Перад генэральнай праверкай, раней, чым адчыніць сэмафоры для току, уключыць рубільнікі, неабходна было праверыць кожную шрубку, кожную дэталь.

Гудка на полудзень ня чулі маладыя ўдарнікі. Толькі, як пачынала ўжо цямнець, на хвіліну адарваліся ад працы, праглынулі ежу і зноў за працу.

Гадзіны ляцелі. Ужо даўно пашла з работы першая зьмена і заступіла другая. А брыгада працавала.

Із оў вечар уступіў у свае правы. На пляцы пажарнай каманды начны вартаўнік адбіваў гадзіны. Цяжкія і глухія бомы падалі ў цемень ночы, зьнікалі ў бясформных абрысах балот. Раз... два... тры... восем—дзевяць. Стомленасьць паступова наплывала аднекуль з глыбіні істоты. Было непамернае жаданьне адпачыць, паспаць... Маладыя ўдарнікі лавілі сябе на гэтых думках, як на крадзежы. Як можна спаць, калі заўтра пуск, калі турбіна яшчэ не праверана? А што, калі ў дзень урачыстага пуску яна заўпарціцца, накладзе нязмыўную пляму ганьбы на ўвесь будаўнічы колектыў Асінстану. Ня пойдзе турбіна ў тэрмін—ня будзе электраэнэргіі, так неабходнай краіне.

— Націскай таварышы!

— Ах ты ядроны лапаць! Жмай хлопцы!

— Павара вайся, жывей, весялей! Чаго нос на жывот павесіў!..

Жарты падбадзёрвалі адганялі санлівасьць, вяласьць. Рухі набывалі чоткасьць і разьмеранасьць.

Апоўначы было ўжо ясна, што раней золаку нельга падрыхтаваць турбіну да спробы. Брыгада маладых ударнікаў парашыла не зыходзіць з працы, пакуль турбогенэратар ня будзе падрыхтаваны.

А санлівасьць вырастала ў неабдымныя сьвінцовыя глыбы, яны валіліся на мозг, яны прыціскалі кожную каморку цела. Але воля і ўпартасьць перамагалі санлівасьць, тэмпы работы ня зьніжаліся.

Гудкі абвясьцілі пачатак урачыстага дня. Рабочыя інжынэры і тэхнікі, прыбраўшыся ўжо па сьвяточнаму, прышлі паглядзець на турбіну. Пасьля 25 гадзіннай бесьперапыннай працы маладзёжная брыгада параправодчыкаў, у якой працаваў і сакратар комсамольскага колектыву Каўрышка, скончыла сваю працу.

Хістаючыся, выходзілі ўдарнікі з машыннай залі на двор Подыхі марознага ветру асьвяжылі твары.

* * *

— „Перад пускам Асінстану зусім аслабла комсамольская работа. Ні сходаў колектыву, ні ячэек, ні бюро",—скардзіліся некаторыя комсамольцы. І сапраўды, сходаў і пасяджэньняў у апошнія часы ня было. Аб іх забыліся. Бо зараз перамога ленінскай электрыфікацыі вырашалася строгімі лініямі бэтонных сьцен турбіннай залі, мэталёвымі каркасамі машын, абвітымі пераплётам павучыных лесьвіц магутнымі катламі, астаколам трансформатараў і густым павуціньнем электраправадоў.

Перамога вырашалася і на павышальнай падстанцыі, дзе прарабам—кіраўніком работ—комсамолец электратэхнік Зырын. Мы з ім спаткаліся ў шчытнай залі з вагарамі рубільнікаў і рознастайных выглядаў і памераў вымяральнікаў. Зырына старэйшыя інжынэры характарызавалі, як маладога, таленавітага тэхніка, добрага комсамольца і комуністага.

Перамога вырашалася і ў мэханічнай майстэрні і на чыгуначнай ветцы і ў часовай падстанцыі. Кожны комсамолец сваім прыкладам, разам з рабочым колектывам, на кожнай маленькай справе, вырашаў складаныя задачы вялікага организму Асінальстану. Задачу бліскучай перамогі вырашаў на сваім вучастку памочнік машыністага Юсічаў—былы комсамольскі работнік Воршы.

Ці-ж можна сказаць, што пасла комсамольская работа толькі таму, што сходы ячэек і пасяджэньняў сарваў турбогенэратар, падстанцыі, клопаты аб спраўнасьці лініі, суботнік па расчыстцы пляцу—сума ўпартай падрыхтоўкі да пуску?

* * *

З урачыстай трыбуны Асінэльстану, сярод шматлікіх прамоў, вельмі кароткай прагучэлі словы сакратара комсамольскага колектыву—Каўрыжкі.

— „Прымаючы чырвоны сьцяг ад Аршанскага комсамолу,—сказаў Каўрыжка,—мы клянемся, што таксама ўпарта і з гонарам будзем трымаць сьцяг і апраўдаем назву ленінскага чырвонаштандартнага комсамолу".

Ён зьлез з трыбуны, трымаючы ў руках чырвоны сьцяг.

Не красамоўнымі словамі, а вялікай па сутнасьці сваёй справамі, у гэроіку нашых будняў уплятаюцца яскравыя і маляўнічыя эскізы вялікімі „заўтра" і шматлікія портрэты яго будаўнікоў.

* * *

Спрадвеку над балотамі жылі байкі і паданьні.

У цёмныя ночы — баялі — шукай скарбаў у балоце. Шмат у балоце скарбаў?...

— Ой-жа і шмат—нерапявалі паданьні.

І былі такія, што ночкаю цёмнай, перасіліўшы страх, выходзілі на балота і ліхаманкава ўгрызаліся рыдлёўкамі ў чорную—пухкую балотную зямлю. А скарбаў ня было. Жылі толькі няпісаныя паданьні, пераходзілі яны ў спадчыну, разам з жабрацкім жыцьцём бедняка, ад дзядоў да ўнукаў.

Цяпер ужо ня шукаюць скарбаў. Ці варта глупствам займацца і час марнаваць?..

Напорнасьць комсамольцаў, энтузіязм маладых ударнікаў, юнацкі запал старых —моцна спаяны бальшавіцкім цэмэнтам. Рабочы колектыў—гэты шматрукі і мудры кіраўнік турбінамі —вось ключ, пры дапамозе якога знойдзены няьзлічоныя, стагодзьдзямі недаступныя адвечныя скарбы.

Ал. Ліпнёвы.

На 1-й менскай гарадзкой конфэрэнцыі ЛКСМБ

На перадавыя позыцыі штурму 3-га рашаючага

Дэлегаты аднадушна ўхваляюць рашэньні сьнежаньскага пленуму ЦК і ЦКК УсеКП(б)

2-га студзеня гарконфэрэнцыя заслухала даклад сакратара Менскага гаркому КП(б)Б тав. Кавальчука аб выніках сьнежаньскага пленуму ЦК УсеК (б). Па дакладу разгарнуліся спрэчкі. Дэлегаты ў сваіх выступленьнях цалкам ухваляюць рашэньні пленуму ЦК і ЦКК УсеКП(б) і аднадушна заяўляюць, што яшчэ больш напружаць свае сілы на выкананьне і перавыкананьне прамфінпляну 3-га, рашаючага году пяцігодкі.

ЦІХАНЕНКА. Мы дабіліся вялізарных посьпехаў у соцыялістычным будаўніцтве. Уступаючы ў 3-ці год пяцігодкі, трэба яшчэ больш напружыць свае сілы для выкананьня пляну гэтага рашаючага году.

АКУЛЕНКА. — Наперакор нашым клясавым ворагам, правым і „левым" опортуністам наша пяцігодка выконваецца ў 4 гады. Аб гэтым яскрава сьведчаць вынікі першых двух год і кантрольныя лічбы, вызначаныя на 3-ці год пяцігодкі.

Перад намі стаіць задача яшчэ больш мобілізаваць увагу комсамолу на выкананьне кантрольных лічбаў, вызначаных пленумам ЦК і ЦКК УсеКП(б). Трэба большую ўвагу ўдзяліць працы кооперацыі, бо ад яе работы ў значнай меры залежыць выкананьне пляну 3-га году.

РАГАЎЦОВА. Пленум ЦК і ЦКК в лізарную ўвагу зьвярнуў на становішча працы кооперацыі, на рабочае забясьпечаньне гароднінай і інш. У рабоце кооперацыі шмат недахопаў, яна не павярнулася тварам да выкананьня важнейшых гаспадарча-палітычных кампаній на вёсны. Комсамол мала зьвяртаў увагі на палепшаньне работы кооперацыі.

ЛЮТЭРМАН. — Падрыхтоўка кадраў для 3-га году пяцігодкі—важнейшая задача партыі, комсамолу і ўсёй савецкай грамадзкасьці. Але гэта работа пастаўлена яшчэ слаба.

Неабходна павесьці рашучую барацьбу з лятунствам комсамольцаў з навучальных устаноў, а таксама ачысьціць вышэйшыя навучальныя ўстановы ад пралезшых туды клясава-варожых элемэнтаў.

* * *

Конфэрэнцыю прыйшлі вітаць комсамольскія колектывы заводаў „Комунар", „Энэргія", „Кастрычнік", „Бальшавік", бронь-дывізіёну, арт. палка і чыгункі.

Ад заводу „Комунар" вітае т. Смаякоў.

— Завод „Комунар" закончыў програму ўдарнага кварталу 25-га сьнежня 30 г. Выканаў прамфінплян на 105,44 проц. У падарунак Х-му зьезду ЛКСМБ комсамолія „Комунара" дала 23 камн драбілкі і звыш пляну—44 станкі „Сьмірнова" для бэтону.

Тав. ЭСТЭР завод „Энэргія".

— Па ініцыятыве колектыву ЛКСМБ організавана 19 ударных брыгад. Прамфінплян ударнага кварталу выканан на 100,43 проц. Комсамольскі колектыў дае падарунак зьезду—101 станок. У трэцім рашаючым годзе мы пастараемся дабіцца яшчэ большых паказчыкаў у перавыкананьні прамфінпляну.

Тав. КАЛЕС (бронь-дывізіён).

— У бронь-дывізіёне выканалі і перавыканалі програму баявой падрыхтоўкі. Комсамольцы-чырвонаармейцы поўнасьцю ахоплены соц. спаборніцтвам і ўдарніцтвам.

Тав. ГУЗОЎСКІ (чыгунка).

— У адказ на вылазкі правых опортуністых у партыі і комсамоле (Целешава і інш.) у нашу ячэйку КСМ уступіла 150 лепшых рабочых ударнікаў.

Конфэрэнцыю віталі ад чырвонаштандартнай фабрыкі „Кастрычнік", якая ідзе да Х-га зьезду ЛКСМБ з выкананым прамфінплянам на 104 проц. 80 ударнікаў уступілі ў комсамол. У падарунак Х-му зьезду ЛКСМБ комсамольскі колектыў фабрыкі „Кастрычнік" высунуў сустрэчны плян з паняжэньнем на 16000 палто.

Комсамолія Менску прыходзіць аднадушна, монолітнай калёнай энтузіястых, да Х-га зьезду комсамолу Беларусі.

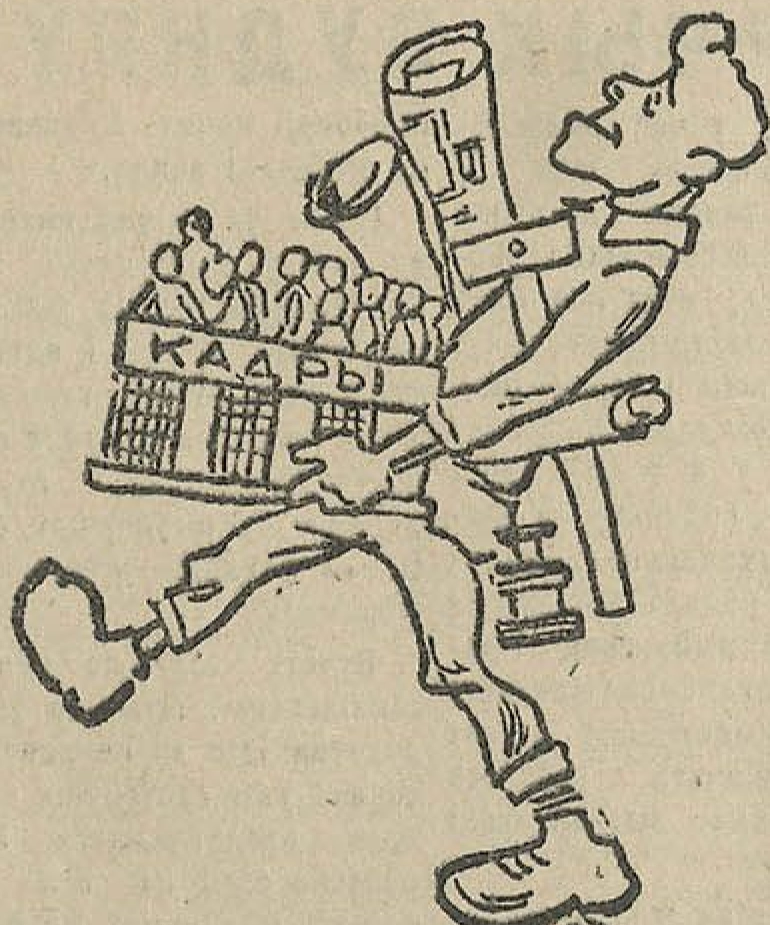
С. У.

Па баявому правесьці баявую кампанію

Дасягнутыя краінай гіганцкія посьпехі на фронце колгаснага будаўніцтва маюць сусьветна-гістарычнае значэньне.

Гэтыя посьпехі дасягнуты партыяй дзякуючы таму, што яна няўхільна праводзіць ленінскую лінію у справе індустрыялізацыі краіны, як асновы для развіцьця сельскай гаспадаркі праз разгортваньне саўгасаў, колгасаў і МТС на соцыялістычным шляху.

Разгорнутым фронтам вядучы наступленьне на капіталістычныя элемэнты гораду і вёскі, партыя адначасова вядзе бязьлітасную барацьбу з правымі опортуністамі, як галоўнай небясьпекай на даным этапе, двурушнікамі, права - „лявацкім" блёкам, „левымі" заскокамі, рэшткамі контр-рэволюцыйнага троцкізму і прымірэнцтвам да іх.

Курс партыі на ўтварэньне фабрык збожжа, мяса і да т. п., на разгортваньне колгасаў і МТС карэнным чынам зьмяніў соцыяльна-экономічны твар нашай вёскі.

Праводзімая ўпяршыню кампанія па разьмеркаваньню ўраджаю і прыбыткаў у колгасах відочна пераканала аднаасобніка ў перавазе колектыўнай працы перад індывідуальнай і спрыяла новаму магутнаму прыліву ў колгасы.

Ленінскі комсамол пад кіраўніцтвам партыі прашоў баявую школу барацьбы за соцыялістычную рэконструкцыю сельскае гаспадаркі, барацьбы за суцэльную колектывізацыю сельскай гаспадаркі. Саюз аказаў вялікую дапамогу партыі ў правядзеньні першай бальшавіцкай вясны, ва ўборцы ўраджаю, асеньняй сяўбе і г. д. і, на гледзячы на меўшыя месца ў некаторых організацыях „левыя" перагібы і скажэньні ў колгасным руху, вясковы комсамол у цэлым яшчэ больш палітычна ўзмацаваўся і загартаваўся.

Абвешчаны ЦК УсеЛКСМ масавы колгасна-вытворчы паход павінен цяпер уступіць у новую стадыю свайго развіцьця і сконцэнтравацца вакол саюзу на выкананьне заданьняў 3 году пяцігодкі.

Праводзімая з 1 студзеня 1931 г. справаздачна-перавыбарчая кампанія органаў кіраўніцтва колгасаў мае буйнейшую гаспадарча-палітычную важнасьць для далейшага разгортваньня суцэльнай колектывізацыі і на гэтай базе ліквідацыі кулацтва як клясы.

У справаздачна-перавыбарчай кампаніі ў колгасах ленінскі комсамол вёскі павінен прыняць самы актыўны ўдзел, дабіваючыся шырокай мобілізацыі мас колгаснай, батрацкай і бядняцка-серадняцкай моладзі на яе правядзеньне.

На аснове бальшавіцкай самакрытыкі недахопаў, організуючы абгаварэньне справаздач колгасаў на шырокіх сходах аднаасобнікаў, з лічбамі ў руках неабходна давесьці аднаасобнікам усю перавагу і выгаднасьць колектыўнай гаспадаркі перад індывідуальнай.

Справаздачна перавыбарчая кампанія ў колгасах павінна спрыяць новаму прыліву ў колгасы.

Перавыбарчая кампанія павінна забясьпечыць поўнае ачышчэньне як саміх колгасаў, так і органаў кіраўніцтва ў колгасах ад кулацкіх элемэнтаў і іх падпявал.

Пры складаньні вытворчага пляну колгасу, неабходна дабівацца правільнай растаноўкі і поўнага выкарыстаньня рабочай сілы з тым, каб лішкі рабочай сілы маглі быць скарыстаны ў прамысловасьці і на сэзонных работах.

Максымальнае разгортваньне жывёлагадоўлі, утварэньне для яе кармавой базы, барацьба за пашырэньне пасеўных плошчаў пад тэхнічнымі і высокатаварнымі культурамі—вось пералік асноўных задач, якія трэба будзе вырашыць у вытворчым пляне колгасу і шырока абгаварыць на перавыбарчых сходах.

Да абгаварэньня колгасных вытворчых пляноў неабходна шырока прыцягнуць маладых колгасьнікаў, мобілізуючы іх на яго выкананьне. Соцыялістычнае спаборніцтва, ударніцтва, брыгады, організацыя ўдарнікаў—рацыяналізатараў, пляновых груп і г. д. павінны ахапіць усю масу колгаснай моладзі.

У перавыбарчую справаздачную кампанію неабходна сконцэнтраваць увагу на падрыхтоўцы да другой бальшавіцкай вясны, якая павінна прайсьці пад знакам далейшага разгортваньня колгаснага руху, пад знакам мобілізацыі мас на выкананьне рашэньня партыі аб колектывізацыі ў 1931 г. паловы сялянскіх гаспадарак. Выкананьне ўсіх гэтых задач будзе лепшым адказам опортуністым, малаверам, ныцікам усіх масьцей і нанясе руйнуючы ўдар па шкодніках і інтэрвэнтах.

М. Есенін.

ДА СПРАВАЗДАЧЫ ЦК ЛКСМБ

Рапартуем прыкладамі нашага павароту

Пад кіраўніцтвам комуністычнае партыі, конкрэтным удзелам у барацьбе за ажыцьцяўленьне генэральнай лініі партыі, за выкананьне пяцігодкі ў чатыры гады, мы ў асноўным дабіліся павароту комсамолу тварам да вытворчасьці

ПАВАРОТ ЁСЬЦЬ.

На парадку дня—навучыцца абіраць галоўнае вузлавое пытаньне сёньнешняга дня, змагацца

ЗА ПЯЦІГОДКУ У ЧАТЫРЫ ГАДЫ

Замацаваць дасягненьні для далейшага штурму

Комсамол Беларусі падыходзіць да свайго X зьезду з вялікімі посьпехамі ў галіне барацьбы за ажыцьцяўленьне генэральнай лініі партыі, выкананьне пяцігодкі ў 4 гады. Шэраг конкрэтных прыкладаў гаспадарчай дзейнасьці калі ў барацьбе за выкананьне прамфінпляну і ліквідацыю паасобных прарываў паказваюць, што саюз зьдзейсьніў паварот тварам да вытворчасьці.

Комсамол кінуў свае сілы на гаспадарчы фронт. Створаныя за апошні час на фабрыках і заводах плянава-опэрацыйныя групы вядуць рашучую барацьбу з усімі недахопамі ва ўнутрызаводзкім будаўніцтве, з усім тым, што перашкаджае пасьпяховаму выкананьню прамфінпляну.

16 партзьезд і сьнежаньскі пленум ЦК УсеКП(б) з усёй яскравасьцю запісалі аб небходнасьці правядзеньня асабліва глыбокай і сур'ёзнай барацьбы за якасныя паказчыкі прамфінпляну. Комсамол Віцебскай абутковай фабрыкі імя Лекерта, пераводзячы на конкрэтную мову пастановы сьнежаньскага пленуму ЦК УсеКП(б), к X зьезду ЛКСМБ організоўвае скразны соцыялістычны конвэер якасьці, які павінен забясьпечыць найлепшую якасьць вытворчасьці.

Лепшы во ыт працы скразной ударнай брыгады Гомельскага заводу імя Лянцуцкага (80 проц. комсамольцаў з фабрык і заводаў, ахопленых ударніцтвам, і 95 проц. комсамольцаў менскіх прадпрыемстваў) сьведчаць аб тым, што асноўным пытаньнем, вакол якога разгорнута праца комсамольскіх організацый зьяўляецца пытаньне барацьбы за прамфінплян і лепшую пастаноўку вытворчасьці. Характэрным прыкладам можа служыць факт з жыцьця і барацьбы комсамолу фабрыкі „Дзьвіна" (Віцебск). Калі фабрыка засталася без апалу, што пагражала астаноўкай фабрыкі на некаторы час, комсамольцы мобілізаваліся і забясьпечылі фабрыку торфам. Гэты прыклад—не адзінкавы.

Але-ж мы павінны адзначыць і шэраг недахопаў у працы комсамольскіх організацый. Пытаньне вынаходніцтва і рацыяналізацыі, барацьбы за якасьць і ўнутры заводзкое плянаваньне яшчэ ня ўсім заваявалі сабе патрэбнае месца ў сыстэме комсамольскай працы. Гэтыя адсталыя вучасткі павінны быць выраўнены з перадавымі. Барацьба за рацыяналізацыю і вынаходзтва, барацьба за якасьць продукцыі і плянаваньне павінны быць цесна ўвязаны з усёй барацьбой комсамолу за прамфінпляя, за выкананьне задач трэцяга, рашаючага году пяцігодкі, за выкананьне пяцігодкі ў чатыры гады.

„Соцыялізм—гэта плян" (Ленін)

Тварым дзяржпляны ў варштата

Комсамольцы менскага заводу „Комунар" у барацьбе за прамфінплян праявілі багатую ініцыятыву і сапраўдны гэроізм.

Плянава-опэрацыйныя групы організаваліся па ўсім заводзе. У такарным цэху такая група была організавана на сходзе, дзе працаўнік бюро ячэйкі коратка растлумачыў аб неабходнасьці ўдзелу комсамольцаў ва ўнутры-заводзкім плянаваньні. Тут-жа запісалася каля 20 чалавек. Адначасова вытворчы сэктар выпусьціў адозву да моладзі цэху аб значэньні і задачах плянава-опэрацыйных груп. Група хутка вырасла, ахапіўшы 34 чалавекі маладых рабочых.

Разьбіліся на брыгады і пашлі ў бойку з непаладкамі, на штурм вузкіх месц. Брыгады выявілі, што з-за недахопу падшыпнікаў выпуск камнедрабілак паменшаны ў параўнаньні з выпускной здольнасьцю.

У ліцейным цэху быў пастаўлены яшчэ адзін чалавек на выраб падшыпнікаў. Гэта дапамагло. Вузкае месца было падцягнута і камнедрабілкі пачалі выходзіць больш часта.

Бэтонныя варштаты затрымліваліся з-за недахопу бакавых сьценак. Рабочыя аднаго цэху рабілі дэталі, непатрэбныя другому цэху. Плянава опэрацыйная група, пры дапамозе усіх рабочых, якія ахвотна ішлі насустрач гэтай справе, хутка рэагавала і праз цэхавую адміністрацыю зьнішчала прарывы.

Плянава-опэрацыйная група, акрамя свайго сталага кадру, прыцягвае да працы не запісаўшыхся яшчэ ў склад групы, бо „людзей пат эбна шмат і мы імкнемся ўцягнуць усю моладзь нашага цэху і 70 проц. дарослых рабочых у нашу групу",—заяўляе тав. Пяўцоў—адзін з актыўнейшых удзельнікаў і організатараў „такарнай".

Плянава-опэрацыйная група вывучыла асортымэнт дэталяй да ўсіх вырабляемых машын, надрукавала вялікую колькасьць экзэмпляраў і раздала брыгадзірам. Група вывучае тэхнолёгію вытворчага працэсу, бо „гэта неабходна, каб лепей змагацца з непаладкам, каб аўладаць плянаваньнем",—гаворыць т. Фрыдман—эконом-працаўнік цэх. ячэйкі.

На 1931 год комсамольцы такарнага цэху высунулі сустрэчны плян, які павышае агульны прамфінплян на 23 проц.

Зараз плянавыя опэрацыйныя групы ставяць галоўнай сваёй мэтай давесьці да кожнага рабочага колькасьць неабходных дэталяй у дзень. Гэта значыць, давесьці прамфінплян да варштата конкрэтнымі жывымі лічбамі фактаў. Дзеля гэтага зроблены дошкі для кожнага варштата, дзе будуць адзначацца патрэбныя лічбы. Таксама неабходна будзе зрабіць гэты рух рухам мас, ахапіўшы як мага больш комсамольцаў і беспартыйнай рабочай моладзі такімі групамі.

Плянава-опэрацыйная група такарнага цэху заваявала аўторытэт сярод рабочых цэху. Астатнія цэхі бяруць прыклад з такарнай—першай на заводзе. Пасьля абгаварэньня на бюро і на сходзе цэхячэйкі бляшанікі таксама організавалі сваю групу.

Група разьбіта на тры брыгады, якія займаюцца барацьбой з бракам, вывучэньнем варштатаў, сочаць за плянаваньнем.

Комсамольскі колектыў аднаго з буйнейшых заводаў Беларусі зразумеў політычную важнасьць задач, якія стаяць перад рабочай клясай у галіне плянаваньня сваёй гаспадаркі, і да X зьезду ЛКСМБ комунараўцы прыходзяць з рапартамі новых баявых дасягненьняў.

В. Вайнэр.

На здымку: Ініцыятар плян ва-опэрацыйных груп, зав. „Комунар" тав. ПЯЎЦОЎ

Скразны соцыялістычны конвэер якасьці

Якасьць продукцыі нашай вытворчасьці яшчэ на многа адстае ад росту агульных паказчыкаў соцыялістычнага будаўніцтва. Ажыцьцяўленьне правільнай лініі партыі ў галіне індустрыялізацыі краіны, мэханізацыі і электрыфікацыі вытворчасьці дала, дзякуючы творчаму ўздыму працоўных мас, магчымасьць дабіцца перавыкананьня пляну соцыялістычнага будаўніцтва і [illegible] леншых яе паказчыкаў.

Асаблівае адставаньне якасьці продукцыі адчуваецца ў скураной вытворчасьці. Шэраг прыкладаў сьведчыць аб тым, што з-за дрэннай пастаноўкі працы абутковых фабрык, няувязкі насьці проц саў вытворчасьці, дрэннай сувязі паміж заводамі, якія залежаць адзін ад аднаго, зрываецца рабочае забясьпечаньне, правядзеньне ўсеагульнага навучаньня. На Віцебскай абутковай фабрыцы імя Лекерта знаходзіцца 500 пар абутку нясконча нага з-за няўвязкі са скурзаводамі, якія ня выпусьцілі для фабрыкі патрэбную колькасьць дакладу. Усё гэта ставіць пытаньне аб неабходнасьці лепшай увязкі паміж паасобнымі галінамі вытворчасьці, фабрыкамі, заводамі і цэхамі.

З гэтай мэтай комсамольцы Віцебскай фабрыкі імя Лекерта, у падарунак X зьезду ЛКСМБ, высунулі прапанову стварыць скразны соцыялістычны конвэер якасьці, які ахопіць усе зьвеньні вытворчасьці, пачынаючы ад сыравіннай базы і канчаючы апошнім працэсам вытворчасьці абутку. Яны зьвярнуліся з адкрытым лістом да ўсіх комсамольцаў заводаў і фабрык, якія залежаць і зьвязаны з гэтай фабрыкай, і, з свайго боку, разгарнулі вялікую працу па зьнішчэньні браку і палепшаньню якасьці сваёй продукцыі.

Ніжэй прыводзім скарочаны ліст комсамольскага колектыву фабрыкі Лекерта.

Камсамольскім колектывам Менскага скурзаводу „Бальшавік", Віцебскага скурзаводу і Менскай абутковай фабрыкі.

Тавары́шы! Х зьезд камсамолу Беларусі і IX зьезд УсеЛКСМ зьбіраюцца ў той час, калі пралетарыят, у саюзе з асноўным пластом сялянства, у разгорнутым камуністычным [illegible] працы [illegible], прыступае да канчання пяцігодкі, 3-га, рашаючага году пяцігодкі. З [illegible] патрабуе яшчэ больш шпаркіх тэмпаў соцыялістычнага будаўніцтва. Побач з барацьбой за выкананьне прамфінпляну пяцігодкі, паўстае пытаньне аб неабходнасьці барацьбы за якасьць продукцыі. Якасьць продукцыі нашай фабрыкі зусім нездавальняючая. Мы па [illegible] шмат фактаў выпуску дрэннай продукцыі, а гэта абвяшчаецца ня толькі па нашай віне, але і па віне вашых заводаў. З гэтай мэтай мы стварылі скразны соцыялістычны конвэер якасьці, які ахопіць усе працэсы скураной вытворчасьці. Мы абвяшчаем рашучую барацьбу браку і дрэннай якасьці продукцыі і бярэм на сябе цэлы шэраг конкрэтных абавязкаў.

Адначасова з гэтым мы зьвяртаемся да вас з наступнымі патрабаваньнямі.

„Бальшавік" павінен забясьпечыць своечасовую дастаўку і добрую якасьць хрому. Віцебскі скурзавод павінен забясьпечыць нас своечасовай дастаўкай і добраякаснай продукцыяй па фабрыкатаў. Мы ня можам выпусьціць 50 0 пар дзіцячага абутку з недахопу дакладу.

Вы павінны зьвярнуцца з лістом да ўсіх прадпрыемстваў, якія забясьпечваюць вас поўфабрыкатам і на прынцыпе соцспаборніцтва дабіцца зьнішчэньня браку і забясьпечаньня, пачынаючы з ніжэйшага працэсу вытворчасьці, найлепшай якасьці продукцыі.

Усю працу прапануем асьвятляць у „Чырвонай Зьмене". Чакаем вашага адказу.

З комсамольскім прывітаньнем—колектыў ЛКСМБ Віцебскай абутковай фабрыкі імя Лекерта.

ГЭРОІ ВЫТВОРЧЫХ БУДНЯЎ

Гомельскі машынабудаўнічы завод імя Ланцуцкага раскінуўся каля чыгункі. Уздыхаючы целам старых заледзянелых сьцен і ўразаючыся ўвысь трубамі-волатамі, ён здаецца агромністай, расплывучатай шэрай здагьню, абкутанай густым чорным дымам. Недзе ў яго сяродцы вухаюць паравыя малаты, кулямётную перапалку вядуць пнэўматычныя малаткі, вогненнымі языкамі ліжуць паветра горны, пяюць дызэлі і дынамо-машыны, прымушаючы пульсаваць па жылах электрычных кабэляў нябачную кроў—электрычную энэргію.

Раней завод рамантаваў толькі паравозы і вагоны, а ў жніўні месяцы перайшоў на новую продукцыю—масавую вытворчасьць раствормешалак.

Маладыя рабочыя-партыйцы і комсамольцы высунулі пытаньне аб неабходнасьці організацыі сьлясарнай ударна-маладзёжнай брыгады імя пяцігодкі, якая і была організавана ў верасьні месяцы 1930 г. Яе абавязкам было — загатоўка і разьметка ўсіх дэталяй для раствормешалак. У склад брыгады ўвайшло 8 маладых рабочых.

Сталярчук, Хадасовіч, Рудашка, Кузьмічоў, Надольскі, Індзюкоў, фэйгін і Шапіра, з якіх тры комсамольцы, тры партыйцы і два беспартыйных.

У гэты-ж дзень, у час абедзенага перапынку, брыгада заняла я прапрацоўкай пытаньня аб абвяшчэньні сябе ўдарнай брыгадай і распрацоўкай абавязкаў, якія яна бярэ на сябе і высоўвае адміністрацыі цэху.

Брыгада, улічваючы і горача падтрымліваючы неабходнасьць выкананьня пяцігодкі ў 4 гады, перш за ўсё абвясьціла барацьбу за выкананьне і перавыкананьне вытворчых заданьняў і павяла рашучую барацьбу за продукцыйнасьць працы, 100 проц. выкананьне якасных паказчыкаў, ушчыльненьне і запаўненьне 8-гадзіннага рабочага дня і павышэньне вытворчасьці працы.

Брыгада абвясьціла жорсткую барацьбу прагульшчыкам, гультаём, разгільдзяям, рвачом. Яна абавязалася паказаць нябачныя, сапраўды ўдарныя тэмпы комуністычнае працы, яна абвясьціла сябе замацаванай за заводам да канца пяцігодкі.

Ужо на першым месяцы свайго існаваньня брыгада давяла гэта сваёй пільнасьцю ў працы і комуністычна-комсамольскім энтузіязмам, яна апраўдала сябе і пачэсна ганаровае імя ўдарнай брыгады, заваяваўшы яго ў вытворчых баёх за выкананьне бальшавіцкай пяцігодкі.

Іх можна было сустрэць за працаю і за некалькі гадзін да пачатку працы, пасьля працы і нават глыбокай ноччу. Працавалі ўдарнікі па некалькі зьмен.

Імёны ўдарнікаў мэханічнага цэху заводу Ланцуцкага (брыгады т. Сталярчука Е.), іх шлях разьвіцьця, тэмпы працы і адданасьць вытворчасьці—гэта гэроіка нашых дзён, гэта цяжкі шлях соцыялістычна ударнага руху і яго нябачных перамог на вытворчых франтох, гэта сапраўдны штурм вытворчага Перакопу.

Вузкіх месц ужо няма. Прарыў ліквідаваны. Брыгада ўпарта і пасьлядоўна ідзе да перамог. Яна высоўвае ўжо сустрэчны прамфінплян, якім прадугледжвае зьмяншэньне рабочае сілы на 8,3 проц. пры той-жа вытворчай програме. На гэтым брыгада не супакойваецца. Яна ідзе ўсё далей і далей.

Тэмпы ўзрастаюць. Свой сустрэчны прамфінплян брыгада перавыконвае на 20,3 проц., што разам з сустрэчным дае перавыкананьне кантрольных лічбаў програмы на 28,6 проц.

Выпрацоўка брыгады дасягае 110-150 проц., у праціваге іншым брыгадам, выпрацоўка якіх складае 17-50 проц.

Так расьце ініцыятыва і вытворчая магутнасьць рабочых мас, так растуць маладыя ўдарнікі, ударныя комсамольскія брыгады, цэхі і заводы.

Віт. Сідарук.

ФОРСАВАЦЬ РАЗЬВІЦЬЦЕ ФАБРЫК МЯСА

Сьвінагадоўля ва ўмовах БССР павінна быць вядучай галіною сельскай гаспадаркі

Пасьпяховае выкананьне пляну, організацыя сьвінаводчых савгасаў і колгасаў і комплектаваньне сьвінога гурту—забясьпечаць у найкарацейшы тэрмін вырашэньне мясной проблемы

Комсамол павінен як найхутчэй зьдзейсьніць паварот усёй сваёй масай тварам да сьвінагадоўлі

На зьезд

СТАЦЬ У ПЕРШЫЯ ШЭРАГІ БАРАЦЬБІТОЎ ЗА СЬВІНАГАДОЎЛЮ

Для пасьпяховага выкананьня рашэньняў 16-га партзьезду і XIII-га зьезду КП(б)Б аб разьвіцьці жывёлагадоўлі комсамольская організацыя Беларусі абвясьціла сьвінаводчую эстафэту комсамолу, фініш якое быў прысьвечан да X-га зьезду ЛКСМБ.

Шэраг комсамольскіх ячэек, уключыўшыся ў правядзеньне эстафэты, узялі ўдарныя тэмпы ў рабоце, утварылі ўдарныя брыгады і групы па будаўніцтву сьвінарнікаў, правялі значную работу па мобілізацыі грамадзкасьці рабочых савгасаў і колгасьнікаў на пасьпяховае выкананьне заданьняў разьвіцьця сьвінагадоўлі.

За другі год пяцігодкі „Сьвінавод" організаваў 69 савгасаў з плошчай пахаці ў 40.000 га. Вылучаны новыя масывы з плошчай пахаці ў 50.000 га, пастаўлена сьвінаматак—15.546, ці 77,6 проц. па пляну, а ўсяго сьвіней у савгасах—239.100 галоў. Пабудавана і прыстасавана матачнікаў на 14745 сьвінамесц, адкормачных месц—на 5546 штук. Распачата будаўніцтва 9929, адкормачных—8530 сьвінамесц.

Прыведзеныя лічбы красамоўна гавораць аб значных пасьпехах, якіх мы дамагліся ў вырашэньні мясной проблемы. Але ўсё-ж плян разьвіцьця сьвінагадоўлі па БССР за 1930 год ня выканан. Асноўнай прычына невыкананьня пляну—усё яшчэ слабая мобілізацыя шырокіх колаў грамадзкасьці і комсамолу на практычны ўдзел у разьвіцьці сьвінагадоўлі.

Разьвёрстка ЦК ЛКСМБ аб мобілізацыі 780 чалавек на будаўніцтва сьвінарнікаў ня выканана. Не праводзіцца праца па падрыхтоўцы кадраў сьвінаводаў па популярызацыі зоовэтмінімуму і барацьбе з эпізоотыяй, не мобілізаваны шырокія масы рабочых савгасаў і колгасаў на барацьбу з падзежам сьвіней, слаба разгорнута ўдарніцтва і соц. спаборніцтва ў рабоце сьвінаводчых савгасаў і колгасаў.

Сьвінаводчая эстафэта комсамолу ў асноўным зрабіла пералом у працы комсамолу па сьвінагадоўлі, павярнула комсамольскую організацыю на практычны ўдзел у выкананьні гэтай важнейшай задачы партыі. Трэба каб і надалей, замацаваўшы дасягненьні сьвінаводчай эстафэты, комсамол яшчэ з большай упартасьцю змагаўся за выкананьне програмы па сьвінагадоўлі. Комсамол гэтым самым выканае важнейшую дырэктыву партыі аб спэцыялізацыі сельскай гаспадаркі, ператварэньні спажывецкіх раёнаў у раёны вытворчыя і забясьпечыць хутчэйшае вырашэньне мясной проблемы.

На 1931 год партыя і ўрад паставілі баявую задачу,—давесьці гурт сьвінаматак па савгасах не менш як да 50.000 штук, а па сьвіноводчых колгасах—ня менш 100.000 штук. Комсамол, як бліжэйшы дапаможнік партыі, мобілізаваўшы шырокія колы комсамольцаў і працоўнай моладзі павінен стаць у першыя шэрагі энтузіястых і барацьбітоў за справу сьвінагадоўлі. Адбыўшаяся ўсебеларуская комсамольская нарада па сьвінагадоўлі намеціла шэраг практычных мерапрыемстваў работы комсамолу ў галіне сьвінагадоўлі. Камітэты і ячэйкі павінны забясьпечыць іх практычнае ажыцьцяўленьне. Мобілізаваць шырокія масы рабочых колгасьнікаў і савгасьнікаў, забясьпечыць выкананьне і перавыкананьне пляну разьвіцьця сьвінагадоўлі.

ПАД КІРАЎНІЦТВАМ ПАРТЫІ

мы выканаем програму трэцяга году пяцігодкі

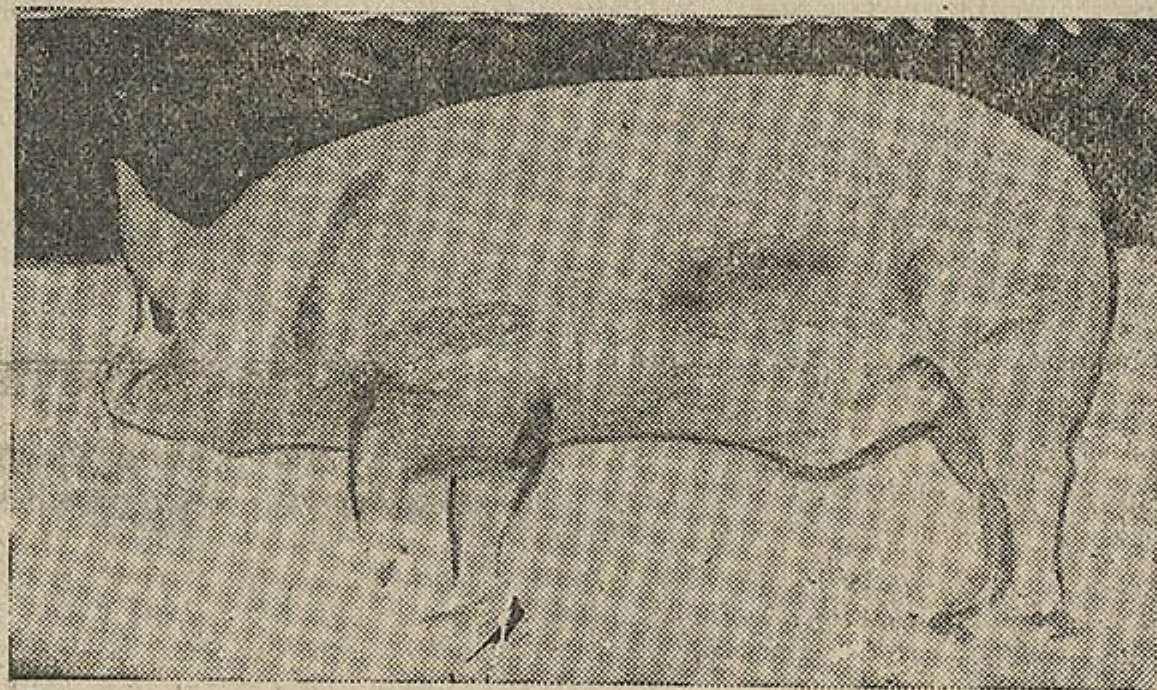
Быхаўскі раён вызначан пад жывёлагадоўлю. Партыя патрабавала форсаваць разьвіцьцё жывёлагадоўлі, зрабіць яго вузлавым пунктам гаспадарчага разьвіцьця раёну на аснове разгортваньня колгаснага будаўніцтва і організацыі савецкіх жывёлагадоўчых гаспадарак.

Програма будаўніцтва сьвінарнікаў выканана на 85 проц. па савгасах і на 73 проц. па колгасах. Укомплектаваньне сьвінаводчых колгасаў выканана на 67 проц.

Шэраг комсамольскіх ячэек раёну, у барацьбе за выкананьне дырэктыў партыі па разгортваньню форсаванага разьвіцьця жывёлагадоўлі, паказалі сапраўдныя вузоры бальшавіцкай работы і адданасьці гэтай справе. Комсамольскія ячэйкі, шляхам організацыі ўдарных брыгад пад кіраўніцтвам партыйных ячэек, перамагалі цяжкасьці будаўніцтва і комплектаваньня савгасаў і колгасаў сьвінаматкамі.

У савгасе Лельчыцы пабудаваны 2 сьвінарнікі-падматачнікі. Савгас перавысіў заданьне па ўкомплектаваньню давёўшы гурт сьвінаматак да 226 галоў, замест 200. Ячэйка організавала сьвінаадкормачны пункт і забясьпечыла яго комсамольскімі кадрамі. Колгас „Чырвоны Партызан" ідзе наперадзе ўсіх колгасаў раёну: скончыў будаўніцтва сьвінарнікаў на 100 проц., укомплектаваньне—на 67,77 проц. Комсамольцы абвясьцілі сябе ўдарнікамі па пабудове і правялі шэраг суботнікаў. Колгас „1-е мая" скончыў будаўніцтва сьвінарнікаў, укомплектаваньне праведзена на 78,3 пр. У колгасе „Перамога" скончана на 100 проц. першая чарга пабудовы сьвінарнікаў і другая—на 63 пр., укомплектаваньне выканана на 47,9 проц.

Комсамольскія ячэйкі гэтых савгасаў і колгасаў заўсёды былі ініцыятарамі і організатарамі энтузіязму мас рабочых савгасаў і колгасаў, як у справе загатоўкі лесаматар'ялу, а так і ў самым будаўніцтве. Комсамольскія ячэйк накіроўвалі лепшых комсамольцаў для абслугоўваньня сьвінаводчых гаспадарак.

На здымку:—Племянны кныр сьвінаводчага інстытуту, 394 кілёграмы вагою.

Змагаючыся з опортунізмам у справе выкананьня дырэктывы партыі па організацыі соцыялістычных сьвінаводчых фабрык мяса—савгасаў і колгасаў, раённая комсамольская організацыя і надалей будзе ўпарта змагацца за выкананьне ўскладзеных на яе партыяй задач.

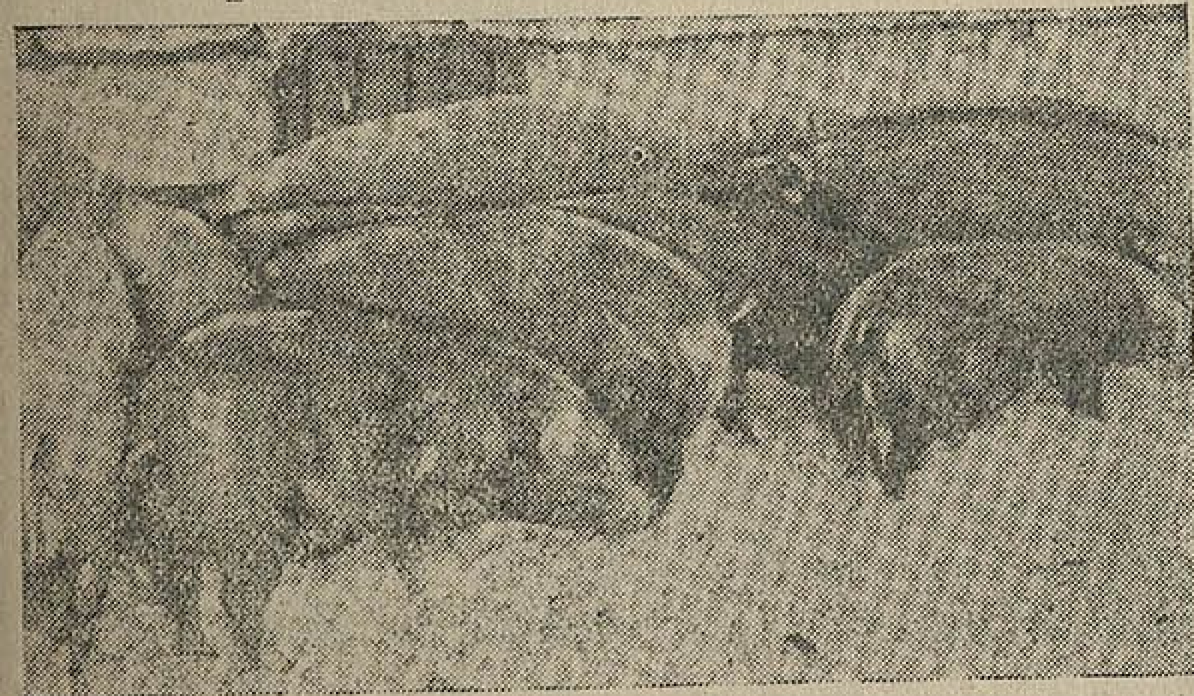
Плян разьвіцьця сьвінагадоўлі на 3-ці год пяцігодкі мы пад кіраўніцтвам партыі выканаем і перавыканаем.

Сэкратар Быхаўскага РК ЛКСМБ ЗАХАРАЎ.

ДА ВЫНІКАЎ СЬВІНАВОДЧАЙ ЭСТАФЭТЫ

Да X зьезду ЛКСМБ прызначаны фініш сьвінаводчай эстафэты комсамолу. Напярэдадні зьезду, амаль па ўсіх раёнах адбыліся раённыя комсамольскія конфэрэнцыі, прысьвечаныя фінішу сьвінаводчай эстафэты 2—3 студзеня г. г. праходзіла першая ўсебеларуская нарада па сьвінагадоўлі.

Усебеларуская сьвінаводчая нарада, раённыя ячэйковыя конфэрэнцыі, прысьвечаныя фінішу эстафэты ставілі перад сабой задачу праверыць як выконваецца дырэктыва партыі па сьвінагадоўлі, які практычны ўдзел бярэ комсамол у выкананьні гэтай важнейшай задачы партыі, абмяняцца вопытам лепшых вузораў працы сьвінаводчых савгасаў і колгасаў і комсамольскіх ячэек. Нарэшце, адной з важнейшых задач работы гэтых конфэрэнцый было ўстанавіць цесную сувязь у рабоце комсамолу з гаспадарчымі організацыямі, дабіцца, каб яны практычна дапамагалі работе комсамольскіх ячэек, выяўлялі ўвагу і актыўнасьць шырокіх мас рабочых савгасаў і колгасьнікаў на выкананьне програмы разьвіцьця сьвінагадоўлі на 31 год.

Племянныя сьвінаматкі сьвінаводчага інстытуту.

Вынік першага году работы

1930 год в ўмовах Беларусі быў фактычна першым годам разгортваньня будаўніцтва соцыялістычных сьвінаводчых фабрык—савгасаў і колгасаў. Вынікі якія мы сёлета маем у выкананьні програмы сьвінагадоўлі, характарызуюцца наступнымі данымі.

Плян будаўніцтва сьвінарнікаў савгасы выканалі на 70 проц., а колгасы—на 72. Плян комплектаваньня сьвінаматкамі савгасы выканалі на 77 проц., колгасы—на 72 проц.

Па БССР вызначана пад сьвінагадоўчыя савгасы і 570 колгасаў.

Гэтыя лічбы гавораць аб тым, што ў справе выкананьня пляну сьвінагадоўлі мы маем значныя дасягненьні, якіх мы дамагліся выключна дзякуючы курсу партыі на форсаваньне разьвіцьцё соцыялістычных гаспадарак савгасаў і колгасаў.

Сьнежаньскі пленум ЦК і ЦКК УсеКП(б), разглядаючы пытаньне аб забясьпечаньні рабочых цэнтраў мясам і выкананьні дырэктыў партыі ў галіне вырашэньня жывёлагадоўчай проблемы, адзначыў, што посьпехі ў галіне соцыялістычных сьвінаводчых савгасаў і колгасаў, разьвіцьця сьвінагадоўлі далі і нам зараз поўную магчымасьць шырока разгарнуць работу па далейшай організацыі савгасаў і колгасаў, як асноўнага мерапрыемства ў вырашэньні мясной проблемы.

Мова рэчаіснасьці

Комсамольскія організацыі будуць рапартаваць зьезду аб сваіх дасягненьнях у выкананьні пляну сьвінагадоўлі. Па шэрагу раёнаў мы маем сапраўдныя вузоры бальшавіцкай работы комсамольскіх організацый, ячэек у гэтай галіне. Комсамольскія ячэйкі здолелі знайсьці сваё месца ў агульнай сыстэме работы, прыстасавалі формы і мэтоды сваёй работы да задач гаспадаркі, мобілізавалі шырокія масы комсамольцаў і працоўнай моладзі на конкрэтны ўдзел у сьвінагадоўлі, шырока разгарнулі соцспаборніцтва і ўдарніцтва, перавялі ўсю сваю работу па прынцыпу організацыі ўдарных брыгад па догляду за сьвіньнямі, будаўніцтву, укомплектаваньню і г. д.

Аднак, мы ня можам не адзначыць, што паасобныя кіруючыя гаспадарчыя і комсамольскія організацыі недаацэньваюць гаспадарча-палітычнага значэньня разьвіцьця сьвінагадоўлі, форсаваньня тэмпаў разьвіцьця сьвінаводчых савгасаў і колгасаў. Няма патрэбнай увагі і кіраўніцтва ходам будаўніцтва сьвінарнікаў, укомплектаваньня сьвінаматкамі сьвінаводчых гаспадарак. Наглядаецца разрыў штодзённай практычнай дзейнасьці ячэек з гаспадарчымі задачамі колгасаў, недастаткова мобілізаваны савгасныя і колгасныя масы на барацьбу за пасьпяховае разгортваньне сьвінагадоўлі. Нарэшце, мэтод соцспаборніцтва і ўдарніцтва, як фактар мобілізуючы ініцыятыву мас на вырашэньне ўдарных задач, зусім слаба разгорнуты ў сьвінаводчых гаспадарках.

Працаваць рука аб руку

Некаторыя кіраўнікі савгасаў і колгасаў, а таксама райколгасаюзы (Жыткавіцкі, Крупскі, Крычаўскі і Капаткевіцкі) ня толькі не дапамагалі комсамолу ў правядзеньні сьвінаводчай эстафэты, а навят ня лічылі патрэбным прыслаць сваіх прадстаўнікоў на конфэрэнцыю комсамолу. Комсамольскай організацыі прыходзілася працаваць над пытаньнем далейшага разьвіцьця сьвінагадоўлі ў раёне без дапамогі і ўдзелу гаспадарчых організацый, якія павінны непасрэдна кіраваць гэтай справай. Гэтыя і ана ёгічныя факты безадказных адносін гаспадарчых організацый да віцьцыятывы мас як у справе выкананьня програмы сьвінагадоўлі, падвядзеньня кармовай базы, так і правядзеньня масавых мерапрыемстваў праз шырокіх колаў рабочых савгасаў і колгасьнікаў, патрабуюць самай рашучай барацьбы, як з фактамі права-опортуністычнай недаацэнкі задач пасьпяховага вырашэньня проблемы сьвінагадоўлі.

X зьезд ЛКСМБ павінен зьвярнуць асаблівую ўвагу на далейшую работу комсамолу ў справе форсаваньня разьвіцьця сьвінаводчых савгасаў і колгасаў, каб выканаць програму на 1931 год.

Камітэтам і ячэйкам трэба мобілізаваць шырокія масы комсамольцаў і працоўнай моладзі на выкананьне і перавыкананьне заданьняў па сьвінагадоўлі, на актыўны ўдзел у організацыі новых сьвінагадоўчых савгасаў і колгасаў, на барацьбу з кулацтвам, ліквідуючы яго як клясу на базе суцэльнай колектывізацыі, на змаганьне з права-опортуністычнай практыкай і „левымі" заскокамі, якія дапамагаюць кулацтву зрываць мерапрыемствы па організацыі сьвінаводчых савгасаў і колгасаў.

Баявое заданьне

Комсамольскія ячэйкі павінны забясьпечыць сваім удзелам хуткае давядзеньне да кожнага савгасу і колгасу пляну разьвіцьця сьвінагадоўлі і організаваць сустрэчныя пляны на 1931 год. Узяць шэфства над разьвіцьцём сьвінаводчага савгасу і колгасу, забясьпечыць яго лепшымі кадрамі з комсамольцаў і ўдарнікаў. Узяць на сябе ініцыятыву падрыхтаваць лесаматар'ялы для будаўніцтва сьвінарнікаў, перакінуць на пабудовы лепшыя комсамольскія сілы, шырока разгарнуць соцспаборніцтва і ўдарніцтва, стаць на чале організацыі работы па масаваму вопытніцтву в находзтву і рацыяналізатарству. Узяць на сябе ініцыятыву ў барацьбе за падвядзеньне кармовай базы і рацыянальнае яе скарыстаньне. Шырока популярызаваць зоовэтмінімум і дабіцца каб сьвінаводчыя савгасы і колгасы цалкам яго выканалі. Забясьпечыць сьвінаводчыя колгасы і савгасы, кадрамі асабліва нiжэйшай і сярэдняй кваліфікацыі (старшых сьвінароў, брыгадзіраў і інш.), пасылаючы на гэтую працу лепшыя комсамольскія сілы.

Усе гэтыя задачы павінны быць і будуць выкананы пры ўмове, калі кожная комсамольская організацыя, ячэйка і комсамолец яшчэ з большай энэргіяй возьмуцца за практычнае вырашэньне задач сьвінагадоўлі, калі гаспадарчыя організацыі будуць падтрымліваць ініцыятыву і каштоўныя пачын комсамольцаў, працуючы сумесна з комсамолам над выкананьнем гэтай важнейшай дырэктывы партыі.

Рудніцкі.

Таварыш Зьезд! слова просіць фабзавучнік

Комсамол у барацьбе за ФЗВ дабіўся вялікіх посьпехаў. Замацаваць гэтыя дасягненьні, стварыць патрэбныя ўмовы для працы школ ФЗВ, змагацца з опортунізмам у падрыхтоўцы кадраў,— баявыя задачы комсамолу

Замацаваць дасягненьні

Школа ФЗВ прызвана асноўнай формай падрыхтоўкі кадраў. Да X зьезду ЛКСМБ комсамол надыходзіць з вялікімі дасягненьнямі ў галіне барацьбы за ФЗВ, супроць ціпаўскіх, опортуністычных форм падрыхтоўкі кадраў.

Рэзкі рост школ ФЗВ і агульны ахоп гэтымі школамі сьведчыць аб тым, што асноўная форма падрыхтоўкі кадраў, сапраўды, заваёўвае сваё месца ва ўсёй сыстэме нашага будаўніцтва, становіцца сапраўднай кузьняй для падрыхтоўкі кадраў. З часу ад IX да X зьезду на Беларусі былі створаны 24 фабзавучы. На пяцігадовым пляну меркавалася ахапіць ФЗВ 3600 чалавек, але першыя два гады пяцігодкі ўжо паказалі няжыцьцёвасьць гэтых лічбаў, бо ўжо на сёньнешні дзень ахоплена 2600 чалавек, а да канца пяцігодкі будзе ахоплена ў тры разы болей.

Побач з гіганцкім ростам ліку ФЗВ заўважаюцца надбайныя адносіны комсамольскіх організацый на мясцох да замацаваньня заваяваных пазыцый ФЗВ, лепшага абсталяваньня іх.

Многія ФЗВ на сёньнешні дзень знаходзяцца ў стане бяспрытульных, без патрэбнага памяшканьня, абсталяваньня і настаўніцкага складу. Адна з буйнейшых школ ФЗВ—пры Бабруйскім комбінаце—да гэтага часу не забясьпечана майстэрнямі. Многія школы мала чым адрозьніваюцца ад форм індывідуальнага вучнёўства. Напрыклад, на „Дзьвіне“ (Віцебск) фабзавучнікі прымацаваны да рабочых і такім парадкам старая форма індывідуальнага вучнёўства яўна працягнута пад новай шыльдай школы фабрычна-заводзкага вучнёўства.

Дрэнна пастаўлена тэорэтычная падрыхтоўка і ідэолёгічнае выхаваньне фабзавучнікаў. Той факт, што на чале Віцебскага фабзавучу краўцоў пры фабрыцы „Профінтэрн“ сталі ярыя шовіністыя, ня здольныя выхаваць у інтэрнацыянальна-клясавым духу фабзавучнікаў, сьведчыць аб многім. На вялікі жаль, гэты факт не адзінакавы.

Ня лепш пастаўлена справа ў школах колгаснае моладзі і саўгасвучах. Бясплянавасьць ва ўчобе, няўвязка тэорэтычнай працы з практыкай, адрыў ад жыцьця сыгналізуюць аб тым, што дасягненьні, якіх дабіўся комсамол пад кіраўніцтвам партыі ў галіне барацьбы за ФЗВ, не замацаваны. Анэкдотычны і ня рэдкі выпадкі калі вучні ШКМ ня ведаюць і ніколі ня бачылі трактара.

Школы рабочага юнацтва павінны стаць тэй формай падрыхтоўкі кадраў, якая непасрэдна заменіць ЦІП, ахопліваючы рабочую моладзь, што перарасла ўзрост фабзавучнікаў. Гэтыя школы павінны перакваліфікоўваць і рыхтаваць кваліфікаваных рабочых на тых-жа прынцыпах, як і ФЗВ, Аднак, ня гледзячы на загад ВСНГ СССР, па БССР не організавана ніводнае школы рабочага юнацтва. А якраз у Віцебску на заводзе „Чырвоны Мэталісты“ перакваліфікоўваецца шмат пераросткаў. Але яны не набываюць патрэбных тэорэтычных ведаў і агульнай кваліфікацыі, якія дала-б школа рабочага юнацтва, організаваная на гэтым заводзе.

Такім чынам мы бачым, што дасягненьні ў галіне барацьбы за ФЗВ і ШКМ не замацоўваюцца і барацьба за далейшае будаўніцтва школ рабочага юнацтва не разгорнута

Побач з гэтым, мы заўважаем наступ адрыжкі гасьцеўшчыны. Пасьлядоўцы яе імкнуцца пад рознымі шыльдамі працягнуць гасьцеўскую, яў опортуністычную сыстэму падрыхтоўкі кадраў, організоўваючы каротка-тэрміновыя курсы, курсы вузкай спэцыяльнасьці, сьціраючы гэтым самым межы паміж сапраўдны політэхнічнай школай ФЗВ і гасьцеўскім ЦІП ам.

Барацьба за ФЗВ вялася на працягу дзесяці год існаваньня ФЗВ. Гэтая барацьба павінна працягвацца побач з разгортваньнем далейшай барацьбы за замацаваньне заваяваных позыцый.

Рапартуем!

Фабрыка-школа ФЗВ швэйнікаў, гэта—кузьня сапраўдных барацьбітоў соцыялістычнага будаўніцтва. За кароткі тэрмін існаваньня нашай школы мы дасягнулі вялікіх посьпехаў у рабоце і вучобе.

Уся наша праца разгорнута па групах, вучастках, агрэгатах, па прынцыпу соцспаборніцтва. Штодзённа павялічваецца наша кваліфікацыя.

Комсамольскі колектыў за 7 месяцаў вырас на 65 чалавек за лік лепшых ударнікаў школы.

Да X-га зьезду ЛКСМБ мы правялі двухтыднёвы ўдарны грамадзкі паход з мэтай зьнішчыць прарыў у грамадзкай працы. Мы ўжо перабудавалі сваю працу, ад сэктарнай сыстэмы перашлі на саветную і зьвеньявую.

Да гэтага часу мы ня маем патрэбнага партыйнага кіраўніцтва, ЦП саюзу швэйнікаў не зварочвае ўвагі на нашу школу.

З-за бюрократычных адносін кіраўніцтва Белшвэйаб'яднаньня мы ня маем будынку для інтэрнату. На 560 вучняў—адзін інтэрнат на 50 асоб, без абсталяваньня.

Організацыя фабрыкі-школы ФЗВ швэйнікаў сябе апраўдала Але мы патрабуем ад X зьезду ЛКСМБ, каб пытаньню працы ФЗВ была ўдзелена асаблівая ўвага.

Неабходна на зьезьдзе абмяняцца вопытам працы фабзавучаў, абгаварыць пытаньне аб мэтодах працы комсамольскай ячэйкі ва ўмовах ФЗВ.

Зьезд павінен сказаць сваё слова аб няўважлівых адносінах профсаюзаў і гаспадарчых організацый да ФЗВ.

„Чырвоная Зьмена“ павінна на сваіх старонках удзяляць больш увагі жыцьцю і працы школ ФЗВ.

Прапаную склікаць усебеларускую конфэрэнцыю школ ФЗВ для абмену вопытам працы.

Усё гэта дасьць магчымасьць выхаваць сапраўдных будаўнікоў новых корпусаў і варштатаў, узброеных практычнымі і тэорэтычнымі ведамі чырвонаармейцаў гаспадарчага і культурнага фронтаў.

Сэкратар колектыву ЛКСМБ КАГАН.

Асноўная бальшавіцкая...

Каля табелю стаяла група рабочых і горача спрачалася. Стары сьлесар Андрэй Гаўрылаў старанна даводзіў, што фабзайцы на вытворчасьці сябе не апраўдваюць:

— Ды што яны, пацаны, толькі мітусяцца... Толькі на гадзіньнік пазіраюць. Няма над імі цьвёрдай рукі, як над намі ў стары час. Гэта ня тое, як калісьці, з цемры да цемры не разгінаеш сьпіны, гарбацішся. А што зараз? Ці могуць з іх выйсьці добрыя працаўнікі? Распушчаны народ. Дрэнныя з іх будуць працаўнікі. —Гаўрылаў гаварыў шмат, злаваўся, але давесьці так і ня здолеў.

Рабочыя не згаджаліся з ім, бо на іх вачох вучыліся, працавалі і расьлі кваліфікаваныя рабочыя, маладыя энтузіястыя—фабзавучнікі.

—Ты, дзядуля, таго... не забрэхвайся! У тваёй-жа брыгадзе фабзавучнікі справай заварачваюць. Лепшымі ўдарнікамі зьяўляюцца. Нават старых за сабою цягнуць

— Дык што-ж ты мне кажаш, ведаю я... Але яны-ж пацаны,..—злаваўся Гаўрылаў.

А непадалёк ад табеляў, напружваючы сілы, напіраючы на тэмпы працавалі былыя фабзавучнікі, стараючыся ліквідаваць прарыў у выкананьні сустрэчнага прамфінпляну.

„Зрабі яе па-фабзавучнаму“

Мэханічны цэх гомельскага заводу Ланцуцкага. Сычачымі зьмеямі шмыгаюць перад вачыма прывадныя пасы трансмісій. Глушаць грукатам шасьцяронак монотонным тахтам мотораў і дынамо няпрывычнае да гэтага рогату вуха.

Нізка схіліўшыся ля сьлясарных ціскоў напруджана працуюць людзі. Іх посацці зьліваюцца з ціскамі, варштатамі, зьліваюцца з працай.

Сярод іх і нядаўна скончыўшыя ФЗВ: Надольскі, Міранавіч, Шушкевіч, Бакшын і інш. спынімся хаця-б на апошнім. Характарыстыкай выдатнай працы тав. Бакшына давядзем Гаўрылаву і іншым, хто недаацэньвае значэньня школ ФЗВ, як асноўнай формы падрыхтоўкі соцыялістычных кадраў з пролетарскага маладняка, што фабзайцы на справе паказалі свае перавагі, спраўдзілі сябе на вытворчасьці.

Бакшын скончыў школу ў пачатку 1930 году. Ён працуе поруч з старымі рабочымі, ад іх не адстае, а заўсёды ўперадзе. Работа гарыць у яго руках. Бакшын не адстае ад старых рабочых і па заработку, ён атрымлівае па 5-му разраду сеткі мэталістых, як і рабочыя, што працуюць на вытворчасьці дзесяткамі год. Вось як ацаніў працу фабзавучнікаў адзін з брыгадзіраў мэханічнага цэху, даручаючы быламу фабзавучніку адказную працу:

— Зрабі яе па-фабзавучнаму.

Адзін з многіх

Невялікая кузьня школы ФЗВ імя Дзяржынскага напоўнена блакітнашэрым дымам. Накавальні ўзвізгваюць сталёвым голасам пад дружнымі ўдарамі малаткоў і кувалд. Твары кавалёў зьзяюць бронзавым адлівам, на іх брудныя плямы і пот, на іх вясёласьць і рабочы задор. Гэта працуюць фабзайцы, гэта куюцца кадры.

З бацькаўскай клапатлівасьцю тлумачыць вучням вытворчы процэс адданы сваёй справе інструктар Дварэцкі—былы фабзавучнік. Дварэцкі нядаўна скончыў школу, прайшоў увесь шлях упартай фабзавучніцкай вучобы, набыў даволі вопыту і ведаў, каб перадаць іх вучням. Дварэцкі лепшы інструктар ФЗВ Дзяржынскага. Аб ім добра адзываюцца гаспадарнікі, інструктары і вучні. У гэтым шляху яго росту, росту выхаванца ФЗВ.

— Сяргей Дварэцкі—гвозд хлопец. Ён растлумачыць і пакажа, як рабіць ня тое, што старыя інструктары. Ён неяк падыходзіць больш чула да вучняў, бо сам нядаўна толькі вучыўся, —так гавораць вучні аб сваім інструктары.

Завярнулі-б справу

Мацей Жыткоўскі. Яго імя ведае ўся былая Гомельская акруга. Былы працаўнік акругкому комсамолу, зараз памочнік загадчыка аднаго з вялізарнейшых ФЗВ Беларусі—фабзавучу Дзяржынскага. Жыткоўскі—выхаванец ФЗВ. Ён сэрцам адданы справе фабзавучу. Сэкратар комсамольскага колектыву ФЗВ скардзіцца:

— Ведаеш, ніякай дапамогі няма. Адзін выбіваешся з сіл. Ні Гарком комсамолу, ні партыйная ячэйка не дапамагаюць у працы, толькі вось адзін Жыткоўскі, як былы выхаванец, як былы комсамольскі працаўнік, больш чула адносіцца да нас, дапамагае. Вось, каб больш інструктароў. больш і адміністратараў з былых фабзавучнікаў, як Мацей Жыткоўскі і Сяргей Дварэцкі, мы-б тут справу завярнулі.

З бясконцай колькасьці выхаванцаў ФЗВ гэта толькі пара портрэтаў Але яны добра малююць твары школ ФЗВ, як кузьняў вытворчых кадраў, політычна пісьменных, ідэолёгічна вытрыманых, здольных кіраваць справай.

Цішка Верны. Віт. Сідарук.

ШКМ патрабуе больш увагі

Петрыкаўская ШКМ імя Леніна да гэтага часу не політэхнізавана. Рабочы ніякай не працуе. Сельска-гаспадарчыя лекцыі спачатку навучальнага году не праводзяцца. У выніку гэтага вучні прыдуць на практыку ў саўгасы і колгасы без патрэбных ведаў.

Соцспаборніцтва і ўдарніцтва ў школе адсутнічае, наглядаюцца спазьненьні на заняткі.

Лекцыі—ваенізапыя і фізкультура не праводзяцца.

Ня ўсе вучні беднякі і батракі забясьпечаны інтэрнатам. Цэлы год рамантуецца памяшканьне, але вучні ўжо згубілі надзею на тое, што яго калі-небудзь скончаць.

Пінчук.

На здымку: Вучні ФЗВ імя КІМ (Менск) за працай і вучобай

НАЦКУЛЬТБУДАЎНІЦТВА—
СЛАБЫ ВУЧАСТАК КОМСАМОЛЬСКАЙ РАБОТЫ

У барацьбе за чыстату ленінскай нацыянальнай політыкі партыі ўзмацніць практычны ўдзел ЛКСМБ у нацыянальна-культурным будаўніцтве

Комсамол—на навуковы фронт. Даць кадры для кадраў!

Дзесяты зьезд павінен забясьпечыць сапраўдную мобілізацыю комсамолу Беларусі на ліквідацыю прарываў у рабоце па нацыянальна-культурным будаўніцтве

Дабіцца карэннага пералому ў нацкультбудаўніцтве

Комсамол Беларусі ў мінулым меў шэраг буйнейшых політычных прарываў. Гэтыя прарывы былі таксама і ў удзеле яго ў нацыянальна-культурным будаўніцтве. ЦК УсеЛКСМ асудзіў пасыўныя адносіны б. кіраўніцтва комсамолу Беларусі да шэрагу контррэволюцыйных вылазак беларускіх нацыянал-дэмократаў, да прымірэнцтва, да прышчэпаўшчыны, што выяўлялася ў насаджэньні хутароў і г. д. Гэта ацэнка яскрава сьведчыць аб тым, што былое кіраўніцтва комсамолу праводзіла няўыразную політычную лінію.

Далейшая практычная работа беларускай організацыі была накіравана на ажыцьцяўленьне гэтых важнейшых пастаноў Цэнтральнага Камітэту УсеЛКСМ.

Трохмесячнік беларускай і нацменаўскай пролетарскай культуры быў адным з конкрэтных мерапрыемстваў па рэалізацыі гэтых пастаноў. Трохмесячнік ставіў задачу прыкаваць увагу ўсёй організацыі да пытаньняў нацыянальна-культурнага будаўніцтва, узмацніць практычны ўдзел мас комсамолу ў гэтых пытаньнях.

За гэты пэрыод мы маем бясспрэчна рад станоўчых вопытаў па ажыцьцяўленьню важнейшых задач нацкультбудаўніцтва. Аднак, „ня гледзячы на простыя ўказ-ньні студзеньскага пленуму (1930 г.) ЦК КП(б)Б, комсамольскія організацыі да гэтага часу не разгарнулі работы па праведзеньню нацыянальнай політыкі партыі" (з пастановы кастрычніцкага пленуму ЦК КП(б)Б). Падаваная цытата поўнасьцю характарызуе становішча работы комсамольскіх організацый, якое мы маем у галіне ажыцьцяўленьня нацыянальнай політыкі партыі.

Велізарныя посьпехі соцыялістычнага будаўніцтва ў Савецкай Беларусі, соцыялістычная рэконструкцыя сельскае гаспадаркі і, на аснове суцэльнай колектывізацыі, ліквідацыя кулацтва як клясы, нябачаны роскві і рост на базе соцыялістычнай экономікі пролетарскай культуры—усё гэта праводзіць у шаленства клясавых ворагаў.

Выкрыцьцё АДПУ Беларусі групы беларускай нацыянал-дэмократычнай інтэлігенцыі, якая была пазбаўлена ўсякай глебы ў масах працоўных, з усёй поўнатой сьведчыць аб тым, як агэнтура польскага фашызму—беларускія нацдэмы, у саюзе з Рамзінымі, Кандрацьевымі і К-о імкнуліся абярнуць Савецкую Беларусь у „незалежную" колёнію для капіталістых усіх краін, пад протэктаратам Польшчы.

Клясавы вораг імкнуўся і імкнецца прасякнуць у асяродзішча працоўнай моладзі, скарыстаць яе для сваіх контррэволюцыйных мэт. Беларускія нацыянал-дэмократы з усёй сілай імкнуліся распаўсюдзіць свой уплыў на пэўныя колы працоўнай моладзі. Стаўка аказалася бітай.

ЦК комсамолу Беларусі на аснове дырэктыў партыі даў правільную політычную орыентацыю ўсёй масе комсамолу ў пытаньнях барацьбы комсамольскай організацыі на два фронты, г. зн. з вялікадзяржаўным шовінізмам, як галоўнай небясьпекай, і з контррэволюцыйным беларускім нац-дэмократызмам, а таксама і шовінізмамі іншых нацыянальнасьцяй, што насяляюць БССР.

Трэба аддаць справядлівасьць, што нацыяналістычныя вывадкі, якія закідвалі шовіністыя у асяродзьдзе моладзі, іншы раз мелі здабычу ў менш устойлівых пластох працоўнай моладзі і нават у пасобных звеньнях комсамолу. Для характарыстыкі прывядзем некалькі прыкладаў. У Менску, пад носам комсамольскай ячэйкі Кастрычніцкага РК ЛКСМБ, вялікадзяржаўныя шовіністыя (на чале з начальнікам станцыі) высунулі тэорыю, што прычынай крушэньняў цягнікоў і зрываў прамфінпляну зьяўляецца беларусізацыя. У Гомелі нацдэмократы скарысталі комсамольцаў для ўдзелу ў контррэволюцыйнай п'есе „Пераменна", у якой пропагандаваўся нацыянал-дэмократычны лёзунг „вольнай Беларусі". У Віцебску вялікадзяржаўныя шовіністыя індустрыяльна-пэдагогічнага інстытуту, пры пасыўных адносінах комсамольскай і партыйнай ячэйкі выкрэсьлілі з програм беларусазнаўства па мотывах, што гэта, быццам, ёсьць тэорыя нацыянал-дэмократаў. Такіх фактаў, якія характарызуюць актывізацыю вялікадзяржаўных шовіністых і беларускіх нацыянал-дэмократаў, а таксама шовіністых розных масьцей у комсамольскай організацыі можна прывесьці шмат. Яшчэ і на сёньнешні дзень пасобныя комсамольскія організацыі яшчэ слаба вядуць барацьбу з гэтымі скажэньнямі лініі партыі ў паасобных зьвеньнях комсамолу, слаба мобілізуюць масы на ажыцьцяўленьне важнейшых задач партыі па нацыянальнаму пытаньню.

Беларусізацыя—важнейшае зьвяно ў правядзеньні нацыянальнай політыкі партыі—у комсамоле Беларусі пастаўлена зусім дрэнна. Нязначныя посьпехі паасобных організацый комсамолу ні ў якай меры ня могуць загладзіць тых прарываў, якія ёсьць на сёньняшні дзень. Комсамол усёй сваёй мас й яшчэ не павярнуўся тварам да выкананьня гэтай важнай задачы. Паасобныя зьвеньні комсамолу нўна недаацэньваюць політычнага значэньня беларусізацыі. Ёсьць факты дзяляцкага падыходу паасобных ячэек і нават райкомаў да вырашэньня гэтага пытаньня.

Перад X зьездам комсамолу павінна паўстаць ва ўсё вастрыне задача карэннага пералому ў пытаньнях нацыянальна-культурнага будаўніцтва. Асноўнай і важнейшай задачай павінна стаць глыбокая распрацоўка нацыянальнай політыкі партыі ўсёй комсамольскай організацыяй, увязваючы яе з выкананьнем пяцігодкі ў чатыры гады, як рашаючым фактарам у зьнішчэньні экономічнай і культурнай адсталасьці нацый, раней прыгнечаных самаўладзтвам.

Комсамол Беларусі павінен паставіць у цэнтр увагі задачу поўнага правядзеньня беларусізацыі. Беларусізацыя комсамольскай організацыі павінна праводзіцца пад тым кутом погляду, што яна зьяўляецца асноўнай зброяй партыі па ўмацненьню кіруючай ролі пролетарыяту асноўнымі масамі сялянства. Трэба паставіць задачу ня толькі аўладаньня беларускай мовай, але і глыбокага вывучэньня экономікі, гісторыі партыі, гісторыі рэволюцыйнага руху і г. д. у марксысцкім асьвятленьні. Беларусізацыя і яе ажыцьцяўленьне павінна быць цесна ўвязана з удзелам у ёй комсамольскай організацыі ў соцыялістычным будаўніцтве, у будаўніцтве нацыянальнай па форме і пролетарскай па зьместу культуры.

Ажыцьцяўляючы беларусізацыю, як важнейшае зьвяно ў нацыянальнай політыцы партыі, комсамол павінен выкрываць і біць нацыянал-дэмократаў. Адначасова комсамол павінен з усёй энэргіяй зьнішчаць праявы галоўнай небясьпекі—вялікадзяржаўнага шовінізму. Недаацэнка беларусізацыі і пасыўнае супрацьдзеяньне яе праведзеньню—адна з форм праяўленьня вялікадзяржаўнага шовінізму.

Абвастрэньне клясавай барацьбы на ідэолёгічным фронце з усёй вастрынёй высоўвае перад комсамольскай організацыяй задачу: з аднаго боку—рашучы разгром чужых пролетарыяту буржуазных і шовіністычных тэорый і з другога—узмацненьне ўдзелу ў практычнай работы ў пытаньнях падрыхтоўкі пролетарскіх кадраў. Асобным пытаньнем, і гэта трэба падкрэсьліць, стаіць узмацненьне ўвагі комсамолу да работы навуковых організацый, якія рыхтуюць кадры для кадраў. Ва ўмовах Беларусі былі факты, калі ў Акадэміі Навук, Наркомасьвеце, Белдзяржвыдавецтве, а таксама ў шэрагу навукова-дасьледчых інстытутах нацыянал-дэмократы імкнуліся распаўсюдзіць свой уплыў з тым, каб пашырыць контррэволюцыйныя „творы" ў навуцы. „У шэрагу важнейшых галін культурнай работы, кіраўніцтва на працягу апошніх год было фактычна ў руках нацыянал-дэмократаў". Партыйная організацыя Беларусі паставіла перад сабою задачу канчаткова і рашуча пакончыць з монополіяй дробна-буржуазных шовіністычных і нацыяналістычных элемантаў, што мела месца на паасобных вучастках культурнага будаўніцтва.

Комсамольская організацыя павінна паставіць у цэнтр увагі гэту проблему. Комсамол Беларусі павінен даць сотні новых навуковых работнікаў, узамен кучкі інтэрвэнтаў, агентаў польскага фашызму—нацыянал-дэмократаў. Комсамол павінен кінуць лепшую частку сваёй організацыі на навуковы фронт. Мы павінны заняцца проблемай вырашчваньня новых пролетарскіх навуковых кадраў.

Узмацненьне сувязі і практычнай дапамогі ў рабоце ў поўнай меры адносіцца та сама і да Беларускай Асоцыяцыі Пролетарскіх Пісьменьнікаў.

Пытаньне карэнізацыі актыву таксама востра стаіць і ў самой комсамольскай організацыі. Гэту проблему павінен завастрыць і завострыць X зьезд ЛКСМБ.

Надзвычай востра павінна быць пастаўлена пытаньне аб узмацненьні інтэрнацыянальнага выхаваньня і аб узмацненьні кіраўніцтва нацыянальнымі комсамольскімі ячэйкамі. У гэтым напрамку мы праводзім надзвычай слабую работу. Тут трэба дабіцца рашучага і карэннага пералому.

Неабходна завастрыць увагу ўсёй комсамольскай організацыі вакол пытаньняў усеагульнага абавязковага навучаньня вакол ліквідацыі няпісьменнасьці. Пастаўленыя задачы культурнай рэволюцыі нямысьлімы без вырашэньня гэтых асноўных пытаньняў. Культэстафэта, якая праводзілася перад X зьездам комсамолу, паказала, што паасобныя зьвеньні комсамолу прымаюць слабы ўдзел у гэтых пытаньнях. Як конкрэтную задачу, X зьезд ЛКСМБ павінен паставіць перад сабой мобілізацыю ўсёй комсамольскай організацыі на поўную ліквідацыю няпісьменнасьці ў 1931 годзе, на поўнае праведзеньне ўсеабучу.

Уся гэта работа павінна быць прапізана барацьбой за генэральную лінію партыі, як з правым опортунізмам—галоўнай небясьпекай, так і рэцыдывамі троцкізму, супроць права-„лявацкага" блёку, ва ўпартай барацьбе з нацыянал-опортунізмам. Комсамол павінен выстэматычна ачышчаць свае шэрагі ад тых, хто няздольны змагацца за генэральную лінію партыі.

Праца па нацкультбудаўніцтву ня ўвязана з барацьбой за прамфінплян

Віцебская комсамольская організацыя зьяўляецца адной з буйнейшых вытворчых організацый ЛКСМБ.

Але на фронце нац. культбудаўніцтва адчуваецца зусім ганебнае адставаньне. У гэтай галіне комсамол Віцебску амаль нічога не зрабіў. Даволі адзначыць, што буйнейшыя комсамольскія колектывы Віцебску, як „Чырвоны Мэталісты", чыгунка і г. д., да гэтага часу яшчэ не прапрацавалі рашэньняў кастрычніцкага пленуму ЦК КП(б)Б, ня ўключыліся ў праведзеньне месячніку беларусізацыі.

Органы сувязі Віцебску ўпарта ігнорую́ць беларускую мову.

Беларуская мова не ўвайшла ў быт і штодзённую работу комсамольскай організацыі. Ячэйкі зусім слаба ўдзельнічаюць у нац. культ. будаўніцтве, комсамольцы недастаткова мобілізаваны на барацьбу з вялікадзяржаўным шовінізмам, як галоўнай небясьпекай на гэтым этапе, з контр-рэволюцыйным нац. дэмократызмам і шовінізмамі ўсіх колераў.

Барацьба за кадры для соцыялістычнай гаспадаркі зьяўляецца адной з галін нацыянальна-культурнага будаўніцтва. Дзіцянё комсамолу—ФЗВ павінен быў карыстацца асаблівай пашанай комсамольскай організацыі. Але ні Гарком КСМ, ні ячэйкі не клапоцяцца аб ФЗВ, ня кіруюць імі, не мацуюць заваяваныя позыцыі, не ствараюць для іх спрыяючых умоў. Аб школах рабочага юнацтва ніхто ня ведае ні ў колектывах, ні ў Гаркоме.

Праца па нац. культбудаўніцтву ня ўвязана з барацьбой за прамфінплян, ня ўвязана з усімі гаспадарчымі задачамі. Побач з гэтым рэзкі шовіністычныя праявы, вылазкі антысэмітаў і шовіністых у школах ФЗВ краўцоў, чыгуначнікаў і г. д.—у тых школах, якія павінны быць сапраўднымі кузьнямі новага чалавека.

Усё гэта ставіць пытаньне аб неабходнасьці карэннага пералому ў галіне барацьбы комсамолу Віцебску за ажыцьцяўленьне лініі партыі ў нацыянальна-культурным будаўніцтве, за соцыялістычную па зьместу і нацыянальную па форме культуру, супроць вялікадзяржаўнага шовінізму—галоўнай небясьпекі на даным этапе, не паслабляючы барацьбы з нацыянал-дэмократызмам і шовінізмамі ўсіх колераў, цесна ўвязваючы гэтую барацьбу з барацьбой за прамфінплян, за выкананьне пяцігодкі ў чатыры гады.

А. Глезэр.

А дырэктывы і сёньня там...

Рашэньне застрала ў габінэтах

Да X зьезду ЛКСМБ Гомельская комсамольская організацыя прыходзіць са значнымі прарывамі на фронце ўдзелу комсамолу ў нацыянальна-культурным будаўніцтве. Організацыя, на чале з гаркомам, не дала своечасовага і рашучага адпору ўсялякім адхіленьням ад лініі партыі ў нацпытаньні.

У шэрагу ячэек і колектываў нацыянальная політыка партыі сярод мас комсамольцаў прапрацавана вельмі і вельмі слаба. Рашэньні ЦК УсеЛКСМ, вынесеныя год таму назад, да ячэек і мас комсамольцаў не даведзены.

Шэраг вылазак вялікадзяржаўных шовіністых, якія мелі месца ў ячэйках і колектывах, ня сустрэлі ў некаторых выпадках належнай політычнай ацэнкі і рашучага адпору.

Неразуменьне комсамольцамі асноў нацыянальнай політыкі партыі асабліва яскрава выявілася праз анонімныя анкеты, распаўсюджаныя сярод комсамольцаў выязной брыгадай „Чырвонай Зьмены" і гаркамолам. На запытаньне ў анкеце: „Які шовінізм найбольш небясьпечны і чаму"? Даваліся такія адказы: „яўрэйскі і беларускі", „беларускі", „вялікадзяржаўны расійскі, бо ён больш замацаваны". Побач з такімі былі адказы і з яўна варожай нац. дэмаўскай ідэолёгіяй. У ФЗВ чыгуначнікаў на гэта пытаньне давалі такія адказы: „Вялікадзяржаўны расійскі шовінізм найбольш небясьпечны таму, што партыйная ініцыятыва і кіруючыя цэнтры знаходзяцца ў Маскве". Як бачыце, „пазбавіцца ад вялікадзяржаўнага шовінізму можна толькі пазбавіўшыся ад Масквы, ад пролетарскіх цэнтраў, ад выпрабаванага кіраўніцтва ЦК УсеКП(б)".

Клясава-варожыя нацыянал-дэмократычныя вылазкі ў савпартшколе з вялікім спазьненьнем былі абгавораны ў гаркоме і на актыве толькі пасьля ўмяшаньня прадстаўнікоў „Чырвонай Зьмены" і ЦК ЛКСМБ.

Нават і зараз, пасьля рашэньня бюро ГК і сходу актыву аб абгаварэньні гэтых вурокаў па організацыі, шмат якія ячэйкі прапрацоўваюць іх вельмі наволька. Гэта сьведчыць аб тым, што паасобныя бюро колектываў і ячэек праяўляюць політычную непаваротнасьць і недаацэньваюць політычную сутнасьць прарываў організацыі ў нац. культбудаўніцтве. Месячнік беларусізацыі па шэрагу буйных вытворчых колектываў (Ланцуцкі, чыгунка, „Пролетары" і інш.) праваляны. Гарком комсамолу не правярыў як выконваюцца дадзеныя ім у гэтай галіне дырэктывы.

Апошнімі днямі, на падставе матар'ялаў „Чырвонай Зьмены", Гомельскі Гарком прыняў шэраг пастаноў па мобілізацыі організацыі на ліквідацыю прарываў у нацкультбудаўніцтве. Пры ўдзеле і дапамозе выязной брыгады „Чырвонай Зьмены" гаркамол прыняў шэраг рашэньняў, якія мобілізуюць організацыю на карэнны пералом па ўдзелу ў нацкультбудаўніцтве.

Алесь.

А ТАМ ЗА КРАТАМІ КАПІТАЛІСТЫЧНЫХ ТУРМАЎ

■ ■

каты ўчыняюць крывавыя расправы над комсамольцамі, маладымі рэволюцыйнымі рабочымі і сялянамі.

Капіталістыя агнём і жалезам імкнуцца прыдушыць рэволюцыйны рух і ўпарта рыхтуюць вайну супроць САВЕЦКАГА Саюзу

МАЦАВАЦЬ АБАРОНАЗДОЛЬНАСЬЦЬ САВЕЦКАГА САЮЗУ!

Ячэйкі комсамолу! Узмацняйце інтэрнацыянальную работу!

Кожны крок будаўнічых будняў наскрозь прасякнем рэволюцыйным інтэрнацыяналізмам

Кожную конкрэтную справу—на вышыню інтэрнацыянальных задач

Сёньня мы друкуем некаторыя малюнкі з жыцьця і барацьбы рабочай і ўсёй працоўнай моладзі капіталістычных краін.

У параўнаньні з томамі крывёй напісанай гісторыі барацьбы рабочае клясы з капіталам гэта толькі пара радкоў аб жудасных умовах, у якіх прыходзіцца рэволюцыйным атрадам рабочае клясы, пад кіраўніцтвам комуністычнае партыі, праводзіць барацьбу ў капіталістычных краінах.

Экономічны крызіс увесь час абвастраецца і штодня выкідае на вуліцы ўсё новыя і новыя тысячы беспрацоўных, а сярод іх мноства моладзі. Кастлявая рука голаду ўсё больш навісае над ахвярамі капіталістычнага крызісу.

„Крывавых спраў майстры“—капіталістыя і іх прыслужнікі—у шаленстве перад нарастаючым з кожным днём рэволюцыйным рухам і соцыялістычным будаўніцтвам у СССР, агнём і жалезам расправаляюцца з рэволюцыянэрамі. Яны ўсякімі сродкамі імкнуцца прыдушыць нарастаючы з непераможнай сілай рэволюцыйны рух, каб працягнуць сваё існаваньне. Падаўляючы рэволюцыйныя хваляваньні, яны рыхтуюць драпежніцкую вайну супроць Савецкага Саюзу.

Праз сваю агентуру—Рамзіных, Ларычавых і Ко і беларускіх контррэволюцыйных нацыянал-дэмократаў, Лёсікаў, Цьвікевічаў і інш.—капіталістыя падрыхтоўвалі інтэрвэнцыю супроць Савецкага Саюзу і яго баявога фарпосту—БССР.

Мы не павінны ні на хвіліну забываць, што небясьпека вайны супроць СССР—бацькаўшчыны сусьветнага пролетарыяту—ня зыходзіць з абвесткі дня. Наш інтэрнацыянальны абавязак—мацаваць абароназдольнасьць СССР, аддаючы ўсе сілы на соцыялістычнае будаўніцтва.

Мы ні ў якім разе не павінны забываць нашых зарубежных братоў па клясавай барацьбе, якія томяцца ў турмах за тое, што разам з намі змагаюцца за сусьветную пролетарскую рэволюцыю.

На прыкладах клясавай барацьбы зарубежных таварышоў мы павінны выхоўваць працоўную моладзь у рэволюцыйным духу. Трэба ўмець у кожным кроку нашых будаўнічых будняў бачыць ажыцьцяўленьне інтэрнацыянальных задач сусьветнай пролетарскай рэволюцыі.

Лісты адтуль, дзе зьдзекі, холад, голад і пабоі

„У нас ня жыцьцё, а мучэньне“

У нас, у Дзісенскім павеце, моладзь працуе на дробных варштатах Шаўны пераважна працуюць па 14 і болей гадзін у дзень, а зарабляюць ня больш 4 злоты. Моладзь, якая паступае вучыцца, плаціць за вучобу 30-40 рублёў золатам, з умоваю, што пасьля году навукі гаспадар павінен плаціць за працу і адначасова вучыць далей. Але, калі вучань правучыцца год, гаспадар, замест плаціць, праганяе яго і бярэ сабе другога з новымі 30-40 рублямі.

На такі зьдзек гаспадароў над вучнямі сход рабочай моладзі пастанавіў протэставаць. Гаспадара, які хацеў выкінуць аднаго вучня з працы, папярэдзілі, што не дазволяць яму ўзяць другога. Такім чынам, у гэтым выпадку ўдалося вучню застацца на месцы.

Прадпрыемцы пачулі сябе асабліва моцнымі, калі фашысцкі ўрад абвясьціў новы статут тэрмінатараў.

У нас ня жыцьцё, а мучэньне.

„Нас грызе нуда, вошы ў зямлянках, бярэ пад апеку хвароба“

Становішча працоўнай моладзі ў нашым павеце вельмі цяжкое. Думаецца, што горшае месца, як у нас цяжка знайсьці. Моладзь тут знаходзіцца ў сьмяротных варунках, калі можна так выразіцца. Пераважна бядняцка-сялянская моладзь павінна кінуць з хаты ў заработкі, каб заплаціць падаткі і зарабіць на хлеб і вопратку. Моладзь наша ідзе служыць да паноў на фальваркі, і на вёску да кулакоў за вельмі нікчэмныя цэны, ці проста за нішто, дзе прымушаюць дзень і ноч без адпачынку працаваць, дзе прымушаюць цярпець ад гаспадара зьдзек, холад, голад і пабоі.

Моладзь працуе ў лясох, валіць сосны, пілуе іх, яна прымушана перасільваць непасільную крывавую працу. Там грызе нуда, вошы ў зямлянках, дый бярэ пад сваю апеку хвароба ў палатках. І калі малады рабочы знойдзе гэтую цяжкую, гэтую сьмяротную працу—гэта шчасьце, у нас ня заўсёды шчасьце, бо шмат хто зусім ня можа знайсьці ніякай працы.

Наша беспрацоўная моладзь, асабліва батрацкая, знаходзіцца ў надзвычайна цяжкіх матэр'яльных умовах.

Каб нешта зарабіць, моладзь занята на полі і зьбірае калючыя от і пакінутыя знарады. Вельмі часта прыходзіцца ўвесь дзённы заробак аддаць за пачку тытуню.

(Корэспондэнцыя з Ашмяншчыны).

„Мінулай ноччу мы пакончылі з тваім сябрам“

Падрабязнасьці забойства ў турме оргсэкратара югаслаўскага комсамолу, тав. Маргановіча

(Ліст з Вены)

Ужо два гады ў Юга-Славіі лютуе ваенна-фашысцкая дыктатура. За гэты час праліўся шмат крыві рэволюцыйных рабочых і сялян. 97 пролетарскіх барацьбітоў загінула цяжкою сьмерцю ў югаслаўскіх засьценках. Сярод іх маладыя таварыш Паўла Маргановіч, оргсэкратар югаслаўскага комсамолу Адаму, які сядзеў у той-жа турме, дзе і Паўла Маргановіч, удалося бегчы. Ён і расказаў гісторыю катаваньняў і сьмерці маладога рэволюцыянэра.

„Маргановіч і я знаходзіліся ў Загрэбскай ахранцы. Нашы камэры былі побач.

За апошнія тры месяцы т. Маргановіча катавалі 20 раз.

Усё яго цела было пакрыта ранамі. Ён атрымліваў толькі паўпорцыі стравы. Бялізна на ім ні разу не мянялася: яна была прасякнута крывёю і парвана ў клочча. У мяне былі дзьве сарочкі. Адну з іх мне давялося перадаць Маргановічу. Але наглядчык, прыкмеціўшы на ім сьвежую сарочку, парваў яе ў клочча і прымусіў яго яшчэ насіць брудныя лахманы.

27 ліпеня Маргановіча павялі на допыт. Я доўга чакаў яго звароту. Нарэшце, раздаліся крокі. Я прыпаў да шчыліны дзьвераў. Некалькі шпегаў цягнулі абясьсіленага, акрываўленага Маргановіча. З галавы былі вырваны клочча валос. Ззаду яго ішоў турэмны наглядчык, падштурхоўваючы яго палкай. Дзьве гадзіны ночы. Стала ціха. Я стукаю ў сьцяну: „Як ты“? „Страшэнна пакалечана некалькі органаў“—адказвае Маргановіч. 28 ліпеня ўвечары, з допыту яго ўжо нясуць. Ён загорнуты ў коўдру. Як мех яго звальваюць у камэру. Я доўга стукаю, чакаю, нарэшце, чуцен адказ:—„Сёньня яны мне выбілі чатыры зубы“.

29 ліпеня. 8 гадзіна ўвечары: Маргановіча выносяць. А поўначы чны крок шпегаў каля яго камэры. Я дарэмна стукаю ў сьцяну. Толькі чуцен слабы стогн.

Раніцою, 30 ліпеня, у час уборкі калідора, я загляднуў у вочка (маленькае акенца ў дзьвярах камэры, праз якое наглядчык сочыць за зьняволенымі) яго камэры. Маргановіч нярухома ляжыць на нарах. Верхняя частка яго цела аголена, яна ўся пакрыта крывёю. Ад твару і грудзей застаюцца кавалкі скуры. Адна рука звалілася ўніз. З жахам прыкмячаю, што на пальцах няма пазногцяў. Ступні ў яго ногі сільна ўсохлі ад удараў.

Дзён адзін з наглядчыкаў кінуў у маю камэру акрываўленую паперку з апошнім прывітаньнем т. Маргановіча:—„Таварышы, не лічыце мяне болей жывым. Я прыгавораны да сьмерці. Перадайце ўсім прывітаньне і скажыце, што мне памерці лёгка. Яны нічога не даведаюцца ад мяне, я ўсё панясу з сабой у магілу.—Праціцьце, барацьбу... М.“

Вечар 31 ліпеня. Перад камэрай Маргановіча стаіць наглядчык Нікіта бязьмі ня пускаюць. Наглядчыкі ступаюць ціха, ледзь чутно. Я прыпадаю вухам да дзьвераў. У калідоры чуцен шэпт. Нехта гаворыць „Спусьціце да аўтомобіля“. Праз некалькі сэкунд раздаецца шум матораў. Гляджу ў адтуліну, нешта выносяць з камэры. Але тут жа гасьне сьвятло. Чую, як адкрываюць вакно ў калідоры і кідаюць труп тав. Маргановіча з другога паверху ва двор.

На другі дзень раніцою наглядальнік адчыніў дзьверы маёй камэры са словамі „Мінулай ноччу мы пакончылі з тваім сябрам“.

І. Рав ч.

На здымку: Група палітзьняволеных у цытадэлі Гольнаў (Памеранія), асуджаных „за падрыхтоўку да дзяржаўнай здрады“ і „за разлагаючую работу ў рэйхстагу“

Дзіцячая беспрытульнасьць у Мэксыцы

Агромністае беспрацоўе і надзвычайна цяжкія ўмовы, у якіх прыходзіцца жыць беспрацоўным, ствараюць добрую глебу для росту дзіцячай беспрытульнасьці ў Мэксыцы.

На здымку: Чарга беспрытульных дзяцей і падлеткаў для харчовага пункту ў г. Мэксыцы.

Распад у здрадніцкім лягеры

Паляваньне рабочай моладзі, як і рэзкі зрух у ева мільённых мас нямецкіх дарослых рабочых і ра отніц, спадарожнічаецца з экономічным крызісам і разгортваючымся наступленьням капіталістых на жыцьцёвы ўзровень пролетарыяту.

Рэволюцыйны рух, ахапіўшы рабочую моладзь, унёс хваляваньне ў шэрагі соцыялістычнай організацыі моладзі Нямеччыны. Гэтая організацыя, якая разлагае моладзь голым культурніцтвам, адцягвае яе ад пытаньняў клясавай барацьбы і апрацоўвае яе ў соцыял фашысцкім духу, хуткімі крокамі ідзе насустрач развалу.

Для аздараўленьня „саюзу“ правадыры прыбягалі зараз да масавых выключэньняў „неблаганадзейных“.

Гэты спосаб, побач з добраахвотнымі выхадамі, якія зараз зрабіліся больш частымі, прыводзіць да значнага зьмяншэньня організацыі.

Нямецкія комсамольскія газэты зусім правільна адзначаюць, што ўзмацненьне опозыцыйных настрояў у „саюзе“ сьведчыць аб гатоўнасьці рабочай моладзі змагацца супроць соцыял-фашысцкіх правадыроў і супроць існуючага ладу цалкам.

Асаблівай сілы дасягае незадавальненьне радавых членаў „саюзу“ „Рэйхсбанэрам“ (Рэйхсбанэр—баявая організацыя, кіруемая соцыял-дэмократамі і хрысьціянскім профсаюзам). Пролетарская моладзь, уваходзячая ў соцыялістычны саюз, зразумела, што ад „Рэйхсбанэра“ няма чаго чакаць барацьбы супроць фашыстых. У масах этай моладзі ўзьнікла думка аб утварэньні сваёй організацыі для барацьбы супроць фашызму. Тым больш, што выбары ў рэйхстаг паказалі агромністы рост фашысцкай небясьпекі.

Тады перадавая пролетарская частка „саюзу“, супроць жаданьня кіраўніцтва і волі соцыял-дэмократычнай партыі, утварыла ва ўсіх частках Нямеччыны „атрады абароны“.

Тым, хто гэтыя ячэйкі падтрымлівае, пагражаюць выключэньнем.

Пролетарскія члены „саюзу“, у разрыве з гэтымі мерапрыемствамі свайго кіраўніцтва, зьявіліся распусьціць „саюз абароны“. Ячэйкі „саюзу абароны“ перайшлі ў падпольле.

Ад як, за апошні час у радах пролетарская моладзь з ліку членаў „саюзу“ пачынае разумець, што „саюз абароны“ у такой-жа ступені здольны змагацца супроць фашызму, як і „Рэйхсбанэр“.

Ім становіцца ясна, што патрэбна не ўтварэньне прамежных палавінкавых організацый, а рашучы пераход на бок комсамолу.

Ня гледзячы на стражэйшую забарону, члены соцыялістычнага саюзу моладзі прыходзяць на сходы комсамолу і пачынаюць усё больш пераконвацца ў правільнасьці яго палітычнай лініі. Уплыў комсамолу на масы радавых членаў соцыялістычнага саюзу моладзі расьце з кожным днём.

Задача нямецкага комсамолу—яшчэ больш узмацніць сваю работу па разлажэньню варожых організацый, у прыватнасьці „саюзу соцыялістычнай рабочай моладзі“ і замацаваць свой вырасшы палітычны ўплыў на шырокія масы моладзі.

Б. Р.

Комсамолец Аўстрыі паказвае натоўпу адабраную ў паліцыі зброю

АДКАЗНЫ РЭДАКТАР—РЭДКОЛЕГІЯ

Друкарня імя тав. Сталіна

Галоўлітбел № 599